HERÄÄ 卐 SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

Torstaina tammikuun 11. pnä | PÄÄTOIMITTAJA ARVI KALSTA | V. 1934 ▪ No 2

Ymmärrä oikein totuuden sanat.

Valtioneuvos Paasikivi antaa ajattelemisen aihetta.

Rauhan viikon aiheuttamat lausunnot ja sanomalehtikirjoitukset ovat antaneet monta mielenkiintoista kansalaistemme ajatusten tarkkailukohdetta. Kaikki ne kuvastavat omalla tavallaan nykyistä kansakuntamme olotilaa.

Valtioneuvos J K. Paasikivi lausuu rauhanviikkona radiopuheessaan, viitaten sydämmestään yhtyvänsä presidentin kaikkia kansalaisia **sovinnollisuuteen** kehoittavaan vetoomukseen, m.m. seuraavaa:

»Mitä on **vapaa kilpailu?** Se on kilvoittelua siitä, kuka voi kanssaihmisiä n.s. suurta yleisöä parhaiten palvella.»

Siinähän lienee lausuttuna kiistämätön totuus, **mutta** kuinka sen kukin ymmärtää ja kuinka käytäntöön sovittaa, siinä lieneekin asian suurin pulma.

Jos esim sahateollisuuden harjoittajat muodostavat renkaita ostaakseen mahdollisimman halvalla raakapuun, teettävät metsätyöt, uittotyöt, sahatyöt y.m. työt nälkäpalkoilla, niin onkohan se sitä »parasta suuren yleisön palvelusta,, jota valtioneuvos Paasikivi edellä sanomallaan tarkoittaa. Lisäksi on eräs puuteollisuusalan johtomiehistä julkisuudessa ilmoittanut kaiken edellämainitun tapahtuneen yhteisymmärryksessä hallituksen kanssa. Samanlaista on »yleisön paras palvelus» monella muullakin alalla, kuten kultainen »vapaa kilpailu» nyt voimakkaamman oikeudella käytännössä toteutetaan.

Mitä merkitseekään »sovinnollinen mielenlaatu» käytännön kylmän totuuden rinnalla? Sen uskottelu on lievimmin sanoen itsepetosta. Suuren yleisön parhaimmalla palveluksella tarkoitetaan nyt sitä, kuinka eniten hyötyisi suuren yleisön kustannuksella. Tuo iskulause »vapaa kilpailu» on täysin muodostunut vahvemman naamariksi käydäkseen heikompansa kimppuun. Sillä se on käytännössä täysin vapauttanut toimimaan myöskin inhimillisen itsekkyyden ja lyhytnäköisyyden, asettamatta niille minkäänlaisia vastapainoja paitsi tuon köykäisen toivomuksen sovinnollisesta mielenlaadusta.

Käskyn »älä varasta» toteutumista ihmiskunnan keskuudessa emme ole jättäneet puhtaasti ihmisten sovinnollisen mielenlaadun varaan, vaan on yhteiskunnalla elimiä sen käytäntöön sovittamiseksi. Vapaa kilpailu nykyisessä muodossaan antaa paljon aihetta toivomiseen, että käsitteen »älä varasta» alaa tutkittaisiin tarkemmin nykyisten olojen puitteissa, luotaisiin elimiä, joiden avulla se yhteiskunnassa voitaisi »suuren yleisön parhaaksi» toteuttaa. Sellaisia elimiä onkin jo luotu esim. Italiassa, nimittäin niiden korpporotiivinen talouselämä ja samaa tulee nyt Saksa voimakkaasti kehittämään.

Äskettäin oli Uudessa Suomessa pitkä kirjoitus siitä, millä suuremmoisella menestyksellä tuo uusittu talouselämä on Italian kansaa voinut palvella. Seurauksena siitä voidaan kansan keskuuteen saada »sovinnollinen mielenlaatu». Eikä suinkaan päinvastoin.

Valtioneuvos Paasikivi jatkaa totuuksien paljastamista: »Talouselämässä on **sopusointua ja harmoniaa,** enempi kuin yleensä tahdotaan myöntää.»

Niin ainakin pitäisi olla. Käytännössä siihen ei enää riitä edes talouselämän harjoittajan hyvä tahtokaan. Talouselämämme on jo niin monimutkikas, sen tuotanto ja tuotteiden jakelu nykyisessä muodossaan niin vaikeasti tarkkailtavissa, ettei vapaan kilpailun alaisuudessa inhimillinen lyhytnäköisyys pysty enää arvostelemaan, mitä »suuren yleisön par-

(Jatk. siv. 3)

Unohdetaan kuormankantaja.

VIENTIENEMMYYS v. 1933 Smk. 1.300 milj.

Meidän kauppataseemme osoittaa viimeksi kuluneena vuonna huomattavaa vientienemmyyttä, kuten oli edellisenäkin vuonna. Meidän vientimme v. 1933 ylittänee tuonnin 1,300 miljoonalla.

Tulos sellaisenaan enempää ajattelematta lienee kaikille kansalaisillemme sangen mieluista todeta. Mutta kun lähemmin ajattelee, millä tavalla ja millä kustannuksilla se on saavutettu, niin tuskin tulos tuntunee yhtä lohdulliselta. Meidän suhteellisen suuresta viennistämme muodostavat puu- ja paperiteollisuustuotteemme valtavimman osan, sen jälkeen seuraavat tosin paljon jälessä maataloustuotteemme. Muut vientitavaramme eivät merkitse tässä vertailussa paljoakaan näiden rinnalla.

Tällaisen tuloksen perusteella meidän liberalistisen talouselämämme johtomiehet painostavat aina ja kaikkialla yllämainittujen vientitavaroitten etujen huomioon ottamista. He näkevät, että vain täten on meillä mahdollisuus järjestää talouselämämme ja kauppasuhteemme edullisiksi. Mutta he unohtavat sen, kenen kustannuksella kaikki tämä tapahtuu, kuka on se, joka on raskaimman kuorman kantaja.

Meidän talouselämämme ja ennen kaikkea meidän rahatalouselämämme, kiitos nykyisen liberalistisen ajatussuunnan, johdettiin umpikujaan. Tuonnoisina hyvinä vuosina jaettiin luottoa ajattelematta ollenkaan, oliko annetulla luotolla mahdollisuutta työskennellä kansakunnan hyväksi. Konjunktuurit ulkomailla ja kotimaassa olivat suotuisat. Mainittujen vientitavarain hinnat olivat myös korkealla, puuteollisuuslaitoksia laajennettiin ja rakennettiin uusia, pankkien saatavat myöskin näille kasvoivat. Lehti kääntyi, konjunktuurit huonontuivat, muodostui tilanne — puuteollisuuslaitokset työskentelivät vain tappiolla, pankkien saatavat luonnottoman suuret, luotonottajain arvo tolkuttomasti alentunut, omaisuus ei pystynyt vastaamaan velkoja, pankkien vakavuus tuli kykymyksenalaiseksi. Tämä oli ihannoidun

(Jatk. siv. 4)

Patruunatehtaan konttoristi

ilmoitti jo toukokuussa 1932, että everstiluutnantti Asplund oli myrkytetty.

Ilmoittajasta tehtiin "mielisairas".

Itsepintaisesti on Valtion patruunatehtaan kuolemantapausten ja samalla myrkytystapausten sarja pysynyt sanomalehtien palstoilla jatkuvasti. Melkein joka päivä on tuonut yhä uusia ja uusia paljastuksia myrkytyksistä. Vielä ei voida sanoa, miten lavealle tämä juttu kehittyy. Me voimme nyt jo kumminkin sanoa, että olemme kylmien vakavien tosiasioiden edessä, jotka järkyttävät jokaista isänmaamme hyvää ajattelevaa kansalaista ja lisäksi kaivavat koko meidän yhteiskuntamme perustaa.

Päivälehtien uutisissa kiinnittyy yleisön huomio luonnollisesti ensi kädessä niihin lukuisiin myrkytystapauksiin, joita väitetään tapahtuneen. Mutta jutun yhteydessä on eräitä puolia, joita ei mielestämme sovi vaitiollen sivuuttaa.

Konttoristi Terä teki jo toukokuussa 1932 ilmoituksen, että everstiluutnantti Asplundin kuolema aiheutui myrkytyksestä. Samoin ilmoitti Terä, että myöskin hänet oli aiottu myrkyttää, mutta että hän oli pelastunut, kun oli ryhdytty tarmokkaisiin vastatoimenpiteisiin. Yleisesikunnan valvontaosasto, jolle ilmoitus tehtiin, tutki asiaa. Myöskin tutkivat asiaa etsivä keskuspoliisi, Terän ilmoitus

(Jatk. siv. 2)

Vientimme Saksaan vaikeutuu luonnollisista syistä.

Kysymystä on arvosteltava koko laajuudessaan.

ON AIKA AJATELLA KORVAUSMAHDOLLISUUKSIEN LUOMISTA KOTIMAAN TALOUSELÄMÄN PUITTEISSA.

Käsitellessään kysymystä Saksan kauppasopimusneuvotteluista Ranskan ja Suomen kanssa huomauttaa »Völkischer Beobachter» (29. 12. 33), että Suomen osuus Saksan ulkomaankauppaan on vähäinen Ranskan osuuteen verrattuna.

Tärkeimmäksi syyksi kauppasopimuksen irtisanomiseen väittää lehti sen seikan, että Suomen ja Englannin kauppasopimus, yksityisluontoisine lisäyksineen, on käytännössä tehnyt tyhjäksi Suomen—Saksan kauppasopimukseen sisältyneen suosituimmuuspykälän.

Lisäseikkoina mainitsee lehti meillä toimeenpannun Saksan tavarain boikotin sekä erinäiset Saksan vientitavaroihin kohdistuvat tullien koroitukset, jotka astuvat Suomessa voimaan v. 1934.

Mutta itse asiassahan nämä ovat vain muodollisia, virallisia näkökohtia, joita esitellään Saksan taholta vastapainoksi meidän neuvottelukuntamme perusteluihin. Selvää kuvaa näistä kauppasopimusasioista ei ole mahdollista luoda ottamalla laskuun **ainoastaan kahden maan väliset suhteet,** esimerkiksi vain Saksan ja Suomen väliset suhteet, — taikka vain Suomen ja Englannin väliset suhteet.

On lisäksi otettava huomioon kuinka eri maiden välisten suhteiden järjestelyt ovat KESKENÄNSÄ toisiinsa vaikuttamassa.

Niinpä esimerkiksi jos Saksan vienti Ranskaan nyt käynnissä olevien näitten maitten välisien neuvottelujen johdosta supistuu, niin merkitsee tämä, että Saksa saa entistä vähemmän ulkomaan valuuttaa — ja siis voi vähemmän ostaa muilta mailta. Ja jos Suomi ostaa Englannista sellaisia tavaroita, joita se on ennen ostanut Saksasta, niin tietää tämä, että Saksan täytyy vastaavasti vähentää tuontiaan **jostakin** maasta, **olipa se sitten Suomesta tai mahdollisesti Englannista.**

Tuontihan voidaan **ajanpitkään** maksaa vain **viennillä,** — taikka sitten muuttamalla oman **maan kansallista pääomaa** rahaksi ja lähettämällä sitä ulkomaille. Käytännössä tämä voi merkitä, esim. että k.o. maa luovuttaa tehtaitaan, talojaan, ym. ulkomaalaisiin käsiin ja joutuu riippuvaisuus-suhteeseen. Tämä on aivan samaa, kuin jos taloudellisiin vaikeuksiin joutunut perheenisäntä alkaa myydä huonekalujansa tai työkalujansa saadakseen rahoja huoneuston vuokran maksuun. Tälle tielle ei tietysti mikään kansa vähällä astu. Lisäksi on Saksa tässä suhteessa erikoisasemassa, sen kun täytyy vielä hankkia jatkuvasti valuuttaa korvausmaksujen, tai ainakin niiden korkojen suorittamiseen.

Viimemainittua seikkaa pitääkin »Völkischer Beobachter» päätekijänä nykyisissä ranskalais-saksalaisissa kauppasopimusneuvotteluissa.

Ydinkysymys onkin näin ollen: tahtovatko muut vallat mieluummin edelleen pitää Saksaa heikkona ja riippuvaisena, sekä tyytyä pienempiin korvausmaksuihin ja kauppatuloihin; vai tahtovatko ne saada Saksasta suurempia maksuja ja myydä sinne enemmän, suostuen siis Saksan uudelleen taloudelliseen voimistumiseen. Selviönä täytyy pitää, että Saksalle vain jälkimmäinen vaihtoehto voi olla mieluinen. **Tästä syystä** johtuvat Saksan pyrkimykset omavaraisuuteen eli n.s. »autarkiaan». Tämä pyrkimys **ei** merkitse mitään »vapaan ja vilkkaan» kansainvälisen kaupan **periaatteellista** vastustamista, eikä liioin mitään suojelustullipolitiikan **ihailua.** Se merkitsee, että Saksa tahtoo kehittää sisäisen talouselämänsä riippumattomaksi kansainvälisestä kaupasta niitten maitten kanssa, jotka

eivät halua tyytyä Saksan työn luomiin arvoihin, vaan pyrkivät lisäksi sen käyttöpääomaan tai sen tuotantovälineisiin, s.o. sen kansallisomaisuuteen, käsiksi

— muka pantinomistajan oikeudella.

Tässä suhteessa on Saksalla kuitenkin eräs valtti käsissään, johon »Völkischer Beobachterin» kirjoituskin viittaa. Lisätäkseen tuotantokykyään ja siis suorituskykyäänkin — on Saksa huomattavassa määrässä kehittänyt vientiteollisuuttaan ulkomailta lainattujen pääomien avulla. Mikäli nyt ne maat, jotka ovat noita pääomia Saksalle lainanneet, sulkevat markkinoitaan Saksan vientitavaroille, niin ne eivät ainoastaan tee Saksalle mahdottomaksi suoritella maksujansa, vaan ne lisäksi ryöstävät **omilta,** Saksaan sijoitetuilta lainapääomiltaan mahdollisuuden tuottaa korkoja.

(Jatk. siv. 4.)

"KUMMAN ON SANELTAVA EHDOT?"

VOIMME hinta ENGLANNISSA NYT Smk. 13:50 kg.

Ylläolevalla yläotsikolla kirjoitti maamme arvovaltaisin kaupan- ja teollisuuden asiantuntilalehti t.k. 8 p:nä pääkirjoituksen syntyvästä Suomi—Saksa kauppasodasta. Lehti päätyi toteamukseen, että se on Suomi, joka sanelee ehdot tulevissa kauppaneuvotteluissa. Useammat lehtemme ovat aisiasta kirjoittaneet ja tulleet osapuilleen kaikki samallaisiin tuloksiin.

Tästä samasta asiasta on kirjoitus toisessa paikassa lehteämme. Viittaamme siihen. Sen lisäksi tahdomme vielä asiaan kajota juuri ylläolevan otsikon alla.

Meillä asiata julkisesti arvosteltaessa käsitellään se yksipuolisesti. Luonnollisesti meidän asiantuntijamme tuntevat täysin hyvin maamme mahdollisuudet tulevissa neuvotteluissa. Mutta kun julkinen sana on käsitellyt kauppasuhteitamme mielestämme yksipuolisessa valossa, niin katsomme syytä olevan rehellisyyden nimessä osoittaa kansallemme myöskin mitalin toista puolta, ettei suuri yleisö tuntisi pettymystä, jos sattuisi joutumaan mahdollisesti ikävien, kylmien tosiasioiden eteen.

Muutamat numerot antanevat siitä jonkullaisen kuvan.

Tullihallituksen tiedonantojen mukaan oli viime vuonna (joulukuuta lukuun ottamatta):

Vientimme Saksaan oli Smk. 469 milj., 9.7 % koko viennistä. Vientimme kokonaan oli Smk. 4,844 milj. Tuontimme Saksasta oli Smk. 984 milj., 27.5 % koko tuonnistamme. Tuontimme kokonaan oli Smk. 3,579 milj.

Vain nämä luvut huomioon ottaen näyttävät meidän mahdollisuutemme melko huomattavilta.

Suomessa toimivan saksalaisen kauppakamarin antamien tietojen mukaan oli ajalla tammi—syyskuu 1933 Suomen markoissa: Saksan vienti Suomeen Smk. 501 milj. 0,69 % koko viennistä, Saksan tuonti Suomesta Smk. 406 milj., 0,72 % koko tuonnista.

Kun ylläolevia lukuja vertaa tullihallituksemme antamiin numeroihin, vaikka ne ovatkin eri ajalta, niin huomaa niissä ilmeisen eroavaisuuden. Meidän tullihallituksemme antamiin tuontilukuihin Saksasta on sisältytetty myöskin sellaiset tavarat, jotka kulkevat vain eräitten Saksan satamien ja saksalaisten välikäsien kautta, mutta eivät ole saksalaista alkuperää. Kun otetaan vain puhtaasti saksalaiset tavarat huomioon, niin on meidän tuontimme ja vientimme Saksaan nähden kuin 6:5. Näin ollen ero on sangen vähäinen.

(Jatk. siv. 3.)

Kenelle myöntää liberalismi suunvuoron?

Pitääkö kukkaron paino olla „arvovallan" mittapuuna?

Poliittista herätystyötä harjoittaessamme huomautetaan meille usein aatteittemme vastustajien taholta, ettei näitten aatteitten takana muka olisi vielä mitään »arvovaltaisia» henkilöitä; ja että lisäksi uusien aatteitten kannattajina olisivat pääasiallisesti vain sellaiset henkilöt, jotka muka eivät ole tilaisuudessa vetoamaan henkilökohtaisiin taloudellisiin tuloksiin, mistä syystä muka eivät »siis» kykenesi neuvomaan toisiakaan, jotka ovat itselleen saaneet paljon enemmän aikaan.

Koska tämä on tärkeä periaatteellinen kysymys, niin vastaamme siihen tässä lyhyesti:

Tuon käsityskannan mukaan olisi kai keisari Neron pitänyt ryhtyä kristinuskon levittämiseen, ja paavin olisi pitänyt toimeenpanna uskonnonpuhdistus Martti Lutherin asemesta?

Kenen luullaan ensiksi huomaavan jäävuorta, johon laiva on vaarassa törmätä: kapteeninko, joka istuu ruokapöydässä kauppaneuvoksen ja professorin rouvan kanssa, — vai halvan tähystäjänkö, joka palelee mastokorissa? Eikö

(Jatk. siv. 4)

VIIKON UUTISIA

Ylläolevalla otsikolla tulee »Herää Suomi» joka numerossaan julkaisemaan lyhyen yhteenvedon viikon tärkeimmistä tapahtumista kotimaassa ja ulkomailla. Leikkaamalla ja säilyttämällä ne, voi lukija vuoden loppuun mennessä muodostaa itselleen hyvän hakemiston, joka antaa hänelle suppean yleiskuvan yleisten asioiden kulusta koko vuoden aikana.

Kotimaa.

Tasavallan presidentti on vahvistanut lain pakkotöistä salakuljettajille ja trokareille

卐

Monille Saksan tavaroille on julistettu tuontikielto, m.m. ruoka- ja tekstiilituotteille. Metalleja ja kemiallisia tuotteita saadaan vielä maahamme tuoda. 4.000,000 munaa on jo palautettu Saksan satamista.

Suomen valtiovelka oli v. 1933 lopussa 4,447 miljoonaa mk., eli 1200 mk asukasta kohti.

卐

Suomen tullitulot olivat vuonna 1934 1,528 miljoonaa markkaa.

卐

Oulussa puhutaan kansanpuolueen ja pienviljelijäin puolueen mahdollisesta yhtymisestä.

Lainvalmistelukunnassa pohditaan kuolemanrangaistuksen uudelleen käytäntöönottamista. Alkuna tähän on vaikoilujuttu.

卐

Virastomme ovat suurimmalta osaltaan asettuneet sille kannalle, että niiden sisäisenä kielenä tulisi olla suomenkieli.

卐

Rikollisuuden vastustamiskongressissa on puhuttu monta oppinutta sanaa: m.m. että »on huolehdittava niistä, jotka eivät itse siihen pysty». — Onko tämä nyt sitten liberalismia?

卐

Haapaveden kunta on kääntynyt puutavarayhtiöitten puoleen, pyytäen, että metsätyöläisten palkat korotettaisiin.

卐

Oulun kirkkopäivät ovat alkaneet; osanottajia yli 200.

卐

Merenkulkuhallituksen järjestelyssä suunnitellaan muutoksia.

卐

Puseromiehen silmänisku.

Olisi oikeastaan syytä käsitellä sitä vakoilujuttua. Mutta en tiedä, jos hermot kestävät. Konttoristi *Kaarlo Terän* hermot eivät kestäneet, kun hän erinäisistä havainnoistaan aavisti, että maanpetturit pelasivat peliänsä Suomen Valtion patruunatehtaalla Lapualla. Ja kun Terä sitten täytti kansalaisvelvollisuutensa ja ilmoitti viranomaisille havainnoistaan, niin hänet katsottiin mielisairaaksi, hänen esiintuomat *tosiseikat* kutsuttiin *fantasioiksi (niin hän se oli herra puolustusministeri Oksala?)* ja se tutkinto, jota toimeenpantiin, — nähtävästi hyvin vastahakoisesti, — toimeenpantiin kaikista päättäen vähemmän saadakseen nuo isänmaanpetturit hirteen, kuin hankkiakseen todisteita siitä, että nuo Terän »jutut» olivat hänen omia keksimiään. **Voin myöntää,** että Terä syytöksissään meni liian pitkälle, kun hän viittasi siihen, että vapaamuurarimme olisivat syylliset patruunatehtaan tapahtumiin. Mutta tämä omituinen veljeskunta saa tyytyä siihen, koska on itselleen valinnut niin salaisen toimintamuodon. Ja tässä tapauksessa pelattiin korkeata peliä Suomen puolustuskyvystä, jolloin kaikkien »hyväntekeväisyysyhdistysten» edut saavat väistyä. Joka tapauksessa selviää päivä päivältä yhä enemmän, että meillä halutaan tehdä jokainen narriksi ja valehtelijaksi, joka rohkenee jollain tavalla kosketella vapaamuurariveljeksiä. Terä oli kumminkin oikeassa, kun hän väitti, että joku kansainvälinen järjestö piilee eversti Asplundin murhan y.m. takana. Vai ovatko viranomaiset todella niin lapsellisia, että itse uskovat ja luulevat voivansa toisille uskotella, että tuo kavaljeerihullu Anttilan Jenny ja hänen pidätetyt apulaisensa ovat ne voimat, jotka oma-aloitteisesti ovat saaneet kaiken tämän aikaan. Ei, hyvät herrat, meillä on vihollisia, ja julmia vihollisia. Vihollisia, joitten toimintamuodot ovat hyvin »edistyneitä», vihollisia — joille murha ei ole sen eriskummallisempaa. Vihollisia, jotka välittävät viisi kansainliiton paperimääräyksistä ja rauhanystävien virsistä. Ja kuinka hyvin ymmärretään tuon Terän sieluntila silloin, kun hän viranomaisille teki ilmoituksensa siitä, mitä oli huomannut ja mitä aavisti kulissien takana, — ja ymmärrän hänen pettymyksensä, kun häntä kohdeltiin seikkailijana. Turhaan olen odottanut, että asianomaiset rehellisesti tunnustaisivat erehdyksensä, ja myöntäisivät rehellisyyden Terän aloitteessa. Mutta siitä ei hajuakaan. Kun puoluelehtiä silmäilee, niin näyttää päinvastoin siltä, kuin olisi Terä tehnyt itsensä syypääksi, johonkin rikokseen, kun hän paljasti ne vaarat, jotka uhkaavat maamme puolustusvoimia ja heidän laitoksiaan.

Se tosiseikka, että löytyy maassamme kansalaisia, jotka ryhtynyt vihollisiemme kätyreiksi, ja joille 1,000 markkaa — vähittäismaksulla — on riittävä korvaus murhasta, on todistus siitä, että nykyinen järjestelmä ei ole kyennyt kasvattamaan kansaamme tosi-isänmaallisuutta ja puolustustahtoa, jota tarvitaan, jos tahdomme itsenäisenä kansana menestyä ja jos haluamme turvata jälkeläisemme elämään isänmaassamme.

Ja uskokaa pois, — sitä ei saadakaan aikaan tehdasmaisen lakivalmistuksen kautta eikä liioin suurin sanoin, *vaan ainoastaan määrätietoisen henkilökohtaisen herätystyön kautta.* Heränneen ja eheän kansan keskuudessa ei löydy tilaa Anttilan-tapaisille olemuksille.

Ja lopuksi sitten, korkea-arvoisa herra puolustusministeri, — eikös me molemmat voida olla yksimielisiä siitä, *että tavallinen arkipäiväinen todellisuus onkin paljon kummallisempi, kuin koskaan Terä'ksiset fantasiat?*

Siinä mielessä.

Vapaa yritteliäisyys ja markkinoiden säännöstely

Talouselämän järjestelyn suurimpia kysymyksiä uuden elimellisen talouselämän alalla on yhdistää vapaa luomishalu (vapaa yritteliäisyys) markkinoiden säännöstelyyn, s.o. tuotannon ja kulutuksen sopusuhtaiseen kehitykseen. Vapaan luomishalun täytyy näet saada vaikuttaa. Sillä talouselämää pyörittävillä moottoreilla täytyy olla polttoainetta voidakseen pyöriä.

Valtio on suuren talouselämäteollisuuden käyttäjä, mutta yritteliäisyys on se polttoaine, joka sen teollisuussarjan eri moottoreita pyörittää ja valtiojohdon tehtäväksi jääpi järjestää tuon kokonaisuuden toimintaan sopusointua, ettei eri moottorien suorittama työ aiheuta valmisteiden ruuhkaantumista toisten koneiden ääressä. Tuollaisen sopusointuisan työskentelyn välttämättömyyden jonkun teollisuuslaitoksen menestykselle me kaikki hyvin ymmärrämme, mutta meidän koko valtakuntamme talouselämän eri moottorien sopusointuisaan työskentelyyn asettaminen ei meitä ole suurestikaan kiinnostanut, päinvastoin, valtiomme johtoelimien taholla jatkuvasti harrastetaan tuon vapaan epäsoinnun ja sekamelskan ylläpitoa.

Liberalistisen talouselämän kummallinen käsitys on, että yksityisten moottorien täysin vapaasta käynnistä ja niiden lukemattomista vapaista osatyöskentelyistä voisi syntyä jonkun ihmeen kautta koko kansakunnan talouselämään tarvittava sopusointu.

Se lienee aikanaan pitänyt paikkansa, kun valmistusnopeus oli hitaampi ja suurin piirtein helposti ehdittiin kuluttaa kaikki tuotteet, mitä ylipäänsä pystyttiin luomaan. Mutta nyt on talouselämässämme vähitellen tapahtunut täysi käänne. Nyt on kysyntä siitä, kuinka jaksetaan kaikki tuotettu kuluttaa. On kysymys tavallaan tuotannon osittaisesta jarruttamisesta, tai sen ohjaamisesta. Viimeisen vuosikymmenen aikana on maassamme tuo "vapaa yritteliäisyys" täysin valloilleen päästettynä aiheuttanut työttömyyttä, hätää ja suurta kansantaloudellista häviötä.

Kuinka voidaan sitten vapaa yritteliäisyys saattaa valtion ohjaamana tasapainoon kulutuksen kanssa? Toistaiseksihan me tunnemme ainoastaan tuon liberalismin vapaan yritteliäisyyden ja marksilaisen valtiotalouden, joista viimeksimainittu ei ollenkaan hyväksy vapaata luomishalua, tuota talouselämämme moottorien polttoainetta ja sen kautta ennemmin tai myöhemmin saattaa talouselämän kaikki moottorit seisomaan.

Välittävänä muotona on tässä kolmas, niin sanottu *elimellinen talouselämä*, joka ikäänkuin automaattisesti pystyy säätämään eri talouselämän moottorien polttoaineen käyttöä ja saa sen kautta syntymään koko kansakunnan talouselämässä tasapainoisen sopusoinnun.

Kuten jo sanoimme ei talouselämämme ole enää samaa, kuin mitä se oli miespolvi sitten. Se on tullut suureksi, monimutkaiseksi, sen rinnalla täytyy viisaimmankin tunnustaa itsensä yksipuoliseksi ja lyhytnäköiseksi. Juuri tästä syystä onkin vapaa yritteliäisyys, olkoon kaupan, teollisuuden, luottotalouden y.m. aloilla, väkisinkin *jäänyt lyhytnäköiseksi.* Siinä eivät ole luottoa vapaasti jakavat pankit olleet sen viisaampia kuin heidän luotonsaajansa, vaikkakin viimemainitut ovatkin saaneet suurelta osalta armotta kuolla tai kitua, kun taas ensiksimainitut omaten mahtavampia työskentelykeinoja suurelta osalta ovat kokonaisuuden avulla toistaiseksi pelastautuneet. Totuudeksi jäänee kuitenkin: Riski on tullut liian suureksi niinhyvin työnantajalle kuin työntekijälle.

Talouselämän kummatkin tekijät, työnantaja ja työntekijä ovat koettaneet turvautua tuota *riskiä* vastaan muodostamalla ammatillisia liittoja tai ammattikuntia. Sen kautta sekotettiin vain vettä "polttoaineeseen" ja yhteistyöskentely lamautui. Taloudelliset ryhmittelyt eivät tulleet elimelliseksi ja kumpikin ryhmä on vähitellen muodostunut poliittiseksi taistelujärjestöksi.

Mutta kuinka kävisikään, jos talouselämä jaettaisiin pienempiin ryhmiin, jonka kautta poistettaisiin haittaava inhimillinen lyhytnäköisyys ja vapaa yritteliäisyys olisi niinollen paremmin tarkkailtavissa. Siten saataisiin muodostumaan eri elineturyhmiä, eri talouspiirejä, eri *talousryhmiä.* Tällaisten ryhmien muodostaminen antaisi tähänastiselle kehityskululle, nimittäin ammattikuntaryhmien muodostamiselle, hedelmällisemmän pohjan. Säädyt tässä mielessä olisivat liittoja, jotka eivät taistelisi ulospäin, vaan huoltaisivat sisäistä itsehallintoaan.

Nykyiset ammatilliset liittoutumat eivät ole estäneet talouselämää hajoittavien tekijäin vaikutusta, vaan päinvastoin ovat niille antaneet poliittisen värin. Kaikki ne taistelevat ainoastaan omasta edustaan. Huomioon ei ole voitukaan ottaa sitä, että niiden menestys on lopullisesti riippuva siitä, missä määrin kunkin etukysymykset voidaan saattaa keskenään sopusointuun. Siis on kussakin tuotannon haarassa erikseen saatettava tasapaino tuotannon ja kulutuksen välillä.

Tällaisten talousryhmien lukumäärä on täysin käytännöstä ja tarkoituksenmukaisuudesta riippuva. Kussakin talousryhmässä vaikuttaisivat saman tarvikeryhmän alalla työskentelevät yhteen, kuulukoot tarvikeryhmiin ravinto, vaatetus, asunto tai puuteollisuus, eli niiden alaryhmiin. Jokaisessa ryhmässä ovat sen tarvikeryhmän eri tuotantoasteet yhdistettynä, esim. metsätyöt, uitto, saha-, faneri-, rulla- j.n.e. teollisuus, lisäksi niiden tuotteiden kauppa- ja työkunta.

Eri tuottoasteille ei sentähden tule sallia hyötyä nousukonjunktuurin aikana erikoisansiosta, kuten rengastumat (kartellit) ovat tehneet. Kun konjunktuurit paranevat, ei sitä saa vaikeuttaa korkeammilla hintavaatimuksilla. Yksityiset talousryhmät huolehtivat kuten kartellit ennen tuotannon säännöstelystä. Talousryhmien rakennelma tekee mahdottomaksi, että tämä säännöstely tapahtuisi mitä suurimman voittomahdollisuuden näkökannalta. Vanhoilla horisonttaalisesti muodostetuilla kartelleilla oli virheenä, ettei niissä juuri tullut määrääväksi yhteiset edut. Jos joku kartelli korotti hintansa jollekin rakennusaineelle, vähensi hän samalla rakennushalua ja sen kautta toisten kartellien vaihtomahdollisuuksia. Kaikkien tuottajien yhteisetu vaatii mahdollisimman suurta vaihtoa. Talousryhmät ovat näiden yhteisten etujen valvojia, huolehtien mahdollisimman suuresta vaihdosta. Yksityinen tavoittelee mahdollisimman suurta voittoa. Talousryhmien kokonaisuuden etu voi olla ainoastaan mahdollisimman suuri vaihdanta. Kartelli toimi kuluttajaa vastaan. Talousryhmä toimii sen puolesta.

Talousryhmät säännöstelevät vaihdannan. Tässä vaihdannan järjestelyssä saa työmies oikeutetun merkityksen. Palkkojen korkeus yhdessä talousryhmässä on toisen talousryhmän markkinamahdollisuuksien arvostelujen mittari. Palkka ja hintapolitiikka muodostuvat yhteisiksi.

Talousryhmien markkinoiden säännöstelyn kautta eristetään satunnaiset talouselämän häiriöt. Ne liberalistisen talouselämän vapaan yritteliäisyyden ominaisuudet, joiden voimien yhteispelissä olisi pitänyt saattaa talouselämä sopusointuun, ovatkin sen panneet aivan sekaisin, siirtyvät nyt ammattiryhmän sisäiseksi asiaksi, ja muodostavat ammattikuntaa eteenpäin kannustavan elinvoiman. Kysymykset, kuinka tuotanto on säännösteltävä, kuinka työskentelyn korvaus kullakin tuotantoasteella voidaan määrätä j.n.e. ottaa tuo elinvoima käsiteltäväkseen ja selvittelee ne. Muutoin on vapaa yritteliäisyys ja sen voittomahdollisuus riippuva teollisuuslaitoksen teknillisen koneiston ja järjestelyn etevämmyydestä. Talousryhmän puitteissa on kehitettävä teollisuuslaitosten teknillistä järjestelyä, aivan kuten jokainen teollisuuslaitos panee arvoa kunkin osastonsa teknillisen valmiuden kehittämiseen. Kartellien kautta sensijaan oli menetetty kannustin tekniikan parhaiden saavutusten käytäntöön ottamiseen.

Siten voidaan vapaa yritteliäisyys ja markkinoiden säännöstely parhaiten elimellisesti yhdistää. Ammattiryhmityksen välityksellä työskentelee vapaa yritteliäisyys kokonaisuuden edun mukaisesti.

Lienee paikallaan huomauttaa, että päämaali tässä, kun se on asetettu ihanteeksi, on erikoisen vaikea toteuttaa. Talouselämää ei saa tuhota. Rakentaminen on kokonaan toista, kun on uuden talon rakentaminen kysymyksessä ja kokonaan toista, kun vanha uusitaan ja asukkaiden tulee saada siinä asua keskeytymättä. Ammattikuntaryhmityksen rakentaminen voidaan siis toteuttaa ainoastaan asteettain askel askeleelta.

KANSALLISEN KULTTUURIMME KUVASTIN.

Todellista isänmaallisuutta kehitämme muistamalla esi-isiemme kulttuuria rakentavaa työtä ja sen tuloksia. — Kuluvan vuoden aikana tulee "Herää Suomi" joka numerossaan ylläolevalla otsikolla julkaisemaan sanottuun päämäärään tähtääviä kirjoituksia. Kehoitamme kansallista kulttuuriamme harrastavia henkilöitä, jotka voivat asettaa käytettäväksemme tarkoitusta varten sopivaa, todellisesti arvokasta historian, uskonnon, tieteen, taiteen, tekniikan, perintätapojen ym. aloilta, ottamaan yhteyttä toimitukseemme.

Muutamilla lainauksilla Turun yliopiston historian professori *Einar Juveliuksen* teoksesta "Suomen Kansan Aikakirjat" annamme tässä numerossa suppean kuvauksen.

USKONNONPUHDISTUKSESTA POHJOISMAISSA.

Keskellä tätä yleistä köyhyyttä oli olemassa eräs sääty, hengellisten sääty, joka oli ylenpalttisen rikas. Lahjoina olivat kirkot ja luostarit saaneet haltuunsa n. viidenneksen koko Ruotsin valtakuntaa. Ennen kaikkea oli kiirastulen pelko saattanut monet ihmiset kuolinvuoteellaan jälkisäätöksellä määräämään tilansa ja talonsa kirkoile, niin että kiirastulen tuskat näin sielumessuilla lyhennettäisiin. Ei mikään ole paavikirkkoa niin rikastuttanut kuin kiirastulioppi. Paitsi maatiloja oli kirkkojen ja luostarien haltuun kerääntynyt suuria rikkauksia kulta- ja hopea-astioiden, koristusten ja kalliiden pukujen muodossa. Oliko oikein, että niillä, joiden tuli olla Kristuksen palvelijoita, oli aarteita isot kasat, kun valtakunta samalla kärsi puutetta ja sen vapaus oli vaaranalainen? — —

— Hankkiakseen itselleen rahoja oli paavien tapana lähettää asiamiehensä kauppaamaan kirjeitä, joissa paavi Kristuksen ja pyhimysten ansioitten vuoksi lupasi ostajalle synninpäästön eli aneen. Lopuksi unohtui, että anteeksianto vaatii katumusta, ja niin myytiin aneita niin tehdystä kuin tekemättömistäkin synneistä — eri taksan mukaan. Kerrotaan erään miehen ostaneen synninpäästön synnistä, jonka hän vastaisuudessa tekisi. Saatuaan anekirjelmän hän rosvosi anekauppiaan rahakirstun ja selitti, että se synti oli jo anteeksi annettu.

Anekaupan pahennusta ei Luther saattanut vaieten katsella. Hän naulitsi Wittenbergin linnankirkon ovelle 95 teesiä eli väitelmää anekauppaa vastaan. Ne olivat latinankielisiä, kuten siihen aikaan oppineitten riitakirjat ainakin. Mutta ylioppilaat tunsivat ne, ja sitten ne pian levisivät painettuina ympäri maata. Niitä luettiin kaikkialla Saksassa ja ne saavuttivat kannattajia tuhansittain. Vihdoin oli joku uskaltanut lausua julki totuuden! — —

— Ennen pitkään oli se "munkkirähinä", jonka Martti-tohtori Wittenbergissä oli synnyttänyt, muuttunut voimakkaaksi liikkeeksi, joka pyrki sulkemaan piiriinsä koko katolisen kirkon maailman. Eri puolilla Eurooppaa otettiin innostuksella vastaan ne säkenöivät sanat, joita tuo peloton munkki singahdutti paavia ja hänen kirkkoaan vastaan. Ruhtinaat, aateliset, porvarit, sivistyneet maallikot ja yhteinen kansa — kaikki nämä huomasivat pian, että hän ajoi heidän asiaansa, ja siksi ne liittyivät hänen herättämäänsä liikkeeseen.

Täällä Pohjolassakin oli kirkollisella ja uskonnollisella alalla paljon sellaista, mikä kaipaisi korjausta, jos kohta katolisen kirkon pahimmat erheet täällä olivatkin tuntemattomia ja sen yleinen turmelus vähemmän näkyvissä kuin esim. juuri Saksassa. Täällä — kuten moniaalla muuallakin — hallitsija asettui uskonpuhdistusliikkeen johtoon, vaikka sen aloittajat ja varsinaiset reformaattorit nousivatkin kansan syvistä riveistä. Ruotsin uskonpuhdistaja oli *Olaus Petri,* Suomessa saarnasi tässä uudessa hengessä ensimmäisenä *Pietari Särkilahti,* jonka kuolema aikaisin tempasi. Hänen työnsä jatkajaksi ja täydentäjäksi tuli *Mikael Agricola.*

— Hänen veljensä Laurentius Petri, josta sitten tuli Ruotsin arkkipiispa, kertoo tästä: "Sitä pidettiin parhaimpana ja Jumalalle otollisimpana, joka eniten jaksoi pauhata luterilaisia, kerettiläisiä, uskonluopioita ja jumalankieltäjiä vastaan. Joku sanoi maksavansa sellaisesta vanhan saunan, joku toinen taas vanhan ladon, joku taas kuorman halkoja, niin ja niin paljon tervaa, tuohia j.n.e." — "Mestari Olavin puolesta" tai "mestari Olavia vastaan" oli sen ajan tunnuslause. — —

— Tyydytyksellä näki Kustaa, kuinka mestari Olavi opetti ihmisiä itse ajattelemaan elämän korkeimpia kysymyksiä, kuinka hän kirvoitti heidät paavikirkon pakkovallasta. — —

— Milloin Pietari Särkilahti syntyi, ei tarkoin tiedetä, mutta se on tapahtunut ilmeisestikin 1490-luvun loppupuolella. Kun hän oli ensin käynyt koulua kotimaassa, lähetti isä hänet Rostockin yliopistoon täydentämään sivistystään. — — Niinä aikoina, jolloin Pietari opiskeli Saksassa, aloitti Luther uskonpuhdistustyönsä. — —

— Vanhan kirkon johdossa oli Linköpingin piispa *Hannu Brask,* teräväpäinen ja ovela valtiomies, joka oli selviytynyt salakareista, joihin toiset olivat sortuneet. — —

— Siis sekä kunnioitustaherättävä että vaarallinen vastustaja oli tämä mies, joka johti taistelua luterilaista — eli niinkuin hän sitä nimitti "luciferilaista" — kerettiläisyyttä vastaan. — —

— Kustaa sai piankin kokea kuinka syvät juuret vanhalla kirkolla oli rahvaan mielessä. — —

— Rahvas oli samalla kannalla kuin Olaus Petrin äiti, jonka kerrotaan lausuneen, kun poika kysyi, ymmärsikö tämä latinalaisia rukouksia, koskapa ne hänelle olivat käyneet niin rakkaaksi: "En niitä ymmärrä", vastasi äiti, "mutta kuullessani niitä rukoiltavan pyydän hartaasti Jumalaa, että ne olisivat hänelle otolliset, jota en epäile." — —

— Silloin kuningas kutsui koolle *valtiosäädyt Vesteråsiin* päätäksensä ratkaisuun. Hän oli päättänyt panna ahtaalle "kaikki laiskat mahat, jotka muuta eivät osanneet tehdä, kuin tarpeettomasti ja ymmärtämättömästi pauhata kirkoissa ja luostareissa."

Vaikka ei tiedetä kenenkään suomalaisen olleen mukana näillä valtiopäivillä, on paikallaan, että niihin tutustumme laveastikin, sillä niitten päätöksillä on ollut ratkaiseva merkitys myös meidän kansamme elämässä. — —

— Valtiopäivät alkoivat siten, että *Laurentius Andrac,* "mestari Lauri", joksi häntä tuttavallisesti nimitettiin ja jonka Kustaa oli tehnyt kansleriksensa, luki julki selonteon valtakunnan tilasta. — —

— Kuningas oli tässä mestarillisessa esityksessä vain tuonut ilmi, mikä oli tarpeen valtakunnan säilymiseksi, mutta ei ollut sanonut, mistä tarpeelliset varat olisi otettava Se jäi säätyjen huoleksi ja päätettäväksi. Mutta kaikkihan tiesivät, että yksi ainoa keino oli olemassa. Tuntien uhkaavan vaaran pyysi piispa Brask puheenvuoron. — — — Piispa Brask puhui sanoen: "— — — siksi käy meidän mahdottomaksi luovuttaa mitään Pyhän Kirkon omaisuudesta." — Silloin kysyi kuningas valtaneuvostolta ja aatelistolta, mitä mielipidettä he olivat. Valtaneuvos Tuure Juhonpoika — Kolmen ruusun sukua — ja hänen puolueensa lausuivat, etteivät muuta voineet ymmärtää, kuin että vastaus pääkohdassaan oli oikeaan osunut.

Silloin loppui Kustaan kärsivällisyys. "Sellaisin ehdoin", sanoi hän, "ei minua haluta olla teidän kuninkaanne — — — Sitten lähden tieheni tästä valtakunnasta enkä koskaan takaisin tule tähän kiittämättömään ja pahaan isänmaahani." Puheensa lopussa kuningas purskahti katkeraan itkuun tahtomatta sanaakaan puhua heidän kanssansa, vaan kulki ovesta linnaan. — —

— Neljäntenä päivänä hän saapuikin heidän luoksensa. Silloin läsnäolevat mahtoivat sanoa, että hän totisesti oli tervetullut. — — Sillä he olivat tarkemmin oppineet harkitsemaan, kuinka isosti he häntä tarvitsivat. — —

— Rahvaalla oli ilmeisesti uskonasioissa sokea luottamus "oppineisiin piispoihin ja pappeihin". — Mutta molemmat säädyt toivoivat myöskin saavansa, "ennenkuin eroavat julkisessa väittelyssä kuulla, kumpi puoli on oikeassa, ja pyytävät, että mikä oikein on, sitä myös kaikkialla saarnattaisiin".

Pyydetynlainen väittely säätyjen edessä pidettiinkin, ja Olaus Petri ja oppinut jumaluusopin tohtori Pietari Galle "ottelivat aikalailla". Säädyt eivät siitä muuta voineet huomata, kuin "että luterilaisilla saarnamiehillä oli hyvät syyt puolellansa eivätkä muuta saarnanneet kuin Jumalan sanaa".

— Vihdoin päätettiin *"että Jumalan sanaa oli kaikkialla valtakunnassa puhtaana saarnattava".*

Patruunatehtaan...

(Jatk. siv. 1)

näet sisälsi myöskin sen, että maassamme toimii kansainvälinen vakoilujärjestö, joka koettaa raivata tieltään puolustuslaitoksessa huomattavassa asemassa olevia toimihenkilöitä. Tutkimuksiin osallistui myöskin Helsingin poliisilaitoksen etsivä osasto. Tulos tutkimuksista oli:

konttoristi Terä asetettiin muutamaksi kuukaudeksi »lääkärien hoitoon».

Tämä oli seuraus siitä, että konttoristi Terä oli tuonut totuuden julki. Viranomaiset perustelivat toimenpidettään ja selittivät, että ilmoittajan hermosto oli ollut raiteiltaan järkkynyt ja että hän oli ollut tutkimusten aikana sairaana, joten hänen kertomuksensa pantiin mielikuvituksen tilille. Olikohan viranomaisilla tosiaankin syytä ihmetellä sitä, että henkilö, joka tuntee tällaisen kaamean teon tapahtuneen, on suunniltaan järkytyksestä ja sitten vielä, kun huomaa, että häntä ei uskota, sairastuu. *Jos konttoristi Terä kaiken tämän jälkeen olisi pysynyt kylmänä asialle, niin eiköhän siinä olisi ollut paljon enemmän ihmeteltävää.*

Pelottavaa on ajatella, että tällaiset tapaukset saattavat vielä uusiintua. Onko meillä tosiaankin järjestelmä niin mahdoton, että jos joku kansalainen tuo ilmi riittävän kaamean tapauksen, sitä tutkitaan niin pintapuolisesti, että se johtaa sellaiseen ratkaisuun kuin tässä. Puolustukseksi ei riitä se, mitä tämän asian yhteydessä on sanottu. Meidän täytyy voida välttyä vastaisuudessa tällaisilta tapauksilta.

Asian yhteydessä on todettu leväperäisyyksiä tapahtuneen vartioinnin suhteen ja että pääsy tehdasalueelle oli verrattain helppoa y.m.s. Mutta siihen ilmoitukseen, minkä konttoristi Terä teki ja siihen, ettei ilmoitus johtanut riittävän ponteviin tutkimuksiin, jotka olisivat johtaneet totuuden ilmi tulemiseen, siihen ei ole tarpeeksi huomiota kiinnitetty ja on se mielestämme lievästi sanoen anteeksiantamatonta leväperäisyyttä taikka kohtalokas puute järjestelmässä. Emme tahtoisi mitenkään uskoa, ettei tarkoituksellisesti olisi haluttu asiata pöyhiä.

Runsaasti puolitoista vuotta sai kulua, ennenkuin asia tuli ilmi. Saman ajan ovat huhut Asplundin myrkyttämisestä kulkeneet eräissä piireissä kansan keskuudessa. Oliko se nyt vain nämä huhut, jotka jouduttuaan tarpeeksi arvovaltaisten suuhun vasta johtivat vakavampaan tutkimukseen, emme tahtoisi näin uskoa.

Everstiluutnantti Asplundin kuolemasta on annettu tavallinen kuolemantodistus. Onko olemassa se otaksuma, että nämä todistukset annetaan liian köykäisesti tai onko asia ymmärrettävä niin, että meidän lääketieteemme on niin avuton, ettei se voi ratkaista joka tapauksessa, onko kuoleman aiheuttajana myrkky.

Uutisten joukossa on myös mainittu, etteivät apteekit myrkkyjä jakaessaan ole olleet tarpeeksi tarkkoja.

Joka tapauksessa tämän asian yhteydessä on ilmennyt seikkoja, jotka ovat suorastaan kaameita ja lohduton on eräissä suhteissa elämämme, jos tällaiset tapaukset saattavat uusiutua ja jolleivät ne, joille asia kuuluu, saa muutosta järjestelmään.

Nykyinen yleismaailmallinen talonspula ei ole mikään suhdanne-pula, vaan järjestelmäpula.

SKJ:n OHJELMALLISIA SUUNTAVIIVOJA

Kansallissosialismi on taloudellisella alalla mitä uskonnonpuhdistus oli kirkollisella alalla.

Kansallissosialismi ei ole mikään »puolue» tämän sanan varsinaisessa mielessä, ja sen ohjelmalliset suuntaviivat eivät ole mikään puolueohjelma.

Ero on ennenkaikkea siinä, etteivät SKJ:n »ohjelmallisiin» suuntaviivoihin sisälly mitään suoranaisia, välittömiä ja seikkaperäisiä ratkaisuehdotuksia päivän polttaviin, käytännöllisiin kysymyksiin, sellaisia joita on puolueitten ohjelmissa. SKJ:n ohjelmalliset suuntaviivat muodostavat ainoastaan **kehyksen, jonka puitteissa käytännölliset kysymykset ovat ratkaistavat,** jotakuinkin samalla tavalla kuin kristinuskomme kymmenen käskyä muodostavat sen siveellisen pohjan, jonka perustalla meidän lakimme ovat laaditut. Ja aivan niinkuin lakiemme käytäntöön sovelluttamista varten ehdottomasti tarvitaan pätevä **oikeuslaitos,** niin tarvitaan kansallissosialistisien perusajatuksien käytännöllistä kehittämistä ja toteuttamista varten erikoinen elin tai koneisto, nimittäin **uusi, ammattisäätypohjalla toimiva kansanedustuslaitos,** eli n.s. »korporatiivinen» kansaneduskunta. Ilman tällaista elintä jäisivät kansallissosialismin ohjelmalliset suuntaviivat tyhjiksi korulauseiksi. Ja sellaisiksi jäisivät ne siis myöskin siinä tapauksessa, että niitä yritettäisiin toteuttaa parlamentaristisen järjestelmän kautta. **Niitä arvosteltaessa on siis aina pidettävä muistissa myöskin niiden toteuttamiselintä.**

Mutta lisäksi tarvitaan vielä jotakin sangen tärkeätä: Hyviäkin lakeja voidaan pätevänkin oikeuslaitoksen kautta toteuttaa ainoastaan siinä tapauksessa, että oikeuslaitoksen toimintaa on tukemassa kansan selvä ja herkkä **oikeustajunta.** Samaten voidaan elimellisen kansanedustuksen avulla toteuttaa kansallissosialismin perusajatuksia vain silloin, kuin sen toimintaa on tukemassa **uusi, kansallinen maailmankatsomus.**

SKJ:lle tehdään usein kysymyksiä, joille voitaisiin vastata ainoastaan laatimalla ja esittämällä puolueohjelman pykäliä muistuttavia ehdotuksia joidenkuiden käytännöllisten päivän kysymyksien ratkaisemiseksi. Mutta tällaisten ehdotuksien laatiminen onkin juuri tuon tulevan ammattisääty-edustuslaitoksen asiantuntijain asia. Kunnes SKJ:n riveihin on astunut riittävä määrä päteviä ammattimiehiä käytännöllisen elämän eri aloilta, tulee sen rajoittaa toimintansa taisteluun uuden maailmankatsomuksen puolesta, antaen nykyisen järjestelmän miesten hoitaa maamme käytännöllisiä asioita **siksi, kunnes on kasvatettu ja kehitetty** jotakin riittävän pätevää, vanhan järjestelmän tilalle asetettavaksi. Siihen mennessä tulee SKJ siis jatkaa herätystyötään ja harjoittaa ammattimiesten kokoamista sekä innostuttaa heitä harjoittamaan itsekasvatusta uuden maailmankatsomuksen hengessä.

Tämä **alkutaistelumme** muistuttaa hyvin monessa suhteessa uskonnonpuhdistuksen alkutaistelua Pohjoismaissa, josta olemme tässä samassa lehtemme numerossa antaneet kuvauksen lainaamalla muutamia kohtia eräästä tunnetusta historiallisesta teoksesta. Yhtäläisyys käy vielä selvemmäksi erinäisien vertauskohtien avulla, joihin me tässä viittaamme:

Aivan niinkuin kansa silloin sokeasti uskoi katolilaisuuden edustajien väitteeseen, että heidän edustamansa järjestelmä olisi muka ainoa autuaaksitekevä uskonnon muoto, niin uskotaan nyt yhtä sokeasti, että nykyinen »liberalistinen» koronkiskonta-, trusti- ja keinottelujärjestelmä muka olisi ehdottomasti ja kaikissa suhteissa paras talouselämän järjestelymuoto. Aivan niinkuin silloin suuri osa piispoista, papeista ja munkeista, — s.o. »hallitsevan järjestelmän palvelijoista» — nauttivat suuria epäoikeutettuja tuloja kansan syvien rivien hyvinvoinnin kustannuksella, niin on nytkin kansan keskimääräinen elintaso syvälle alaspainettu muutamien harvojen aineksien eduksi; ja nytkin lankeaa suuri osa siitä, minkä pitäisi olla kansallisen työn palkka, **ulkomaalaisiin,** nimittäin kansainvälisen suurpääoman haltijoille, jotka muodostavat **»ylivaltiollisen»** mahdin, joka hyvin läheisesti muistuttaa katoolisen kirkon valta-asemaa keskiajan loppupuolella. »Ane-kaupan» tilalle on nyt astunut koronkiskonta, ja »kerettiläisyydeksi» mcititaan nyt uuden suunnan talousmiesten rohkea väite, että itsekukin valtio voi vapautua tuosta mahdista, joka julistaa pannaan sen, ja ennustaa ikuista taloudellista kuolemaa sille, joka luopuu käyttämästä tulevaisuudessakin »hyväkseen» ylivaltiollisen rahamahdin taholta tarjolla olevaa luottoa. Ja nytkin valmistaudutaan uutta »kolmekymmentävuotista sotaa» varten sitä maata vastaan, jossa tämä uusi kerettiläisyys on syntynyt.

Nytkin voidaan hyvällä syyllä viitata siihen, että »täällä pohjolassakin on paljon sellaista, mikä kaipaisi korjausta, jos kohta vanhan järjestelmän pahimmat erheet täällä ovat tuntemattomia ja sen yleinen turmelus vähemmän näkyvissä kuin esim. juuri Saksassa». Voidaan kiinnittää huomiota myöskin siihen seikkaan, että silloisenkin uuden suunnan »aloittajat ja varsinaiset reformaattorit nousivatkin kansan syvistä riveistä», vanhan järjestelmän puoltajien ollessa »sekä kunnioitusta herättäviä että vaarallisia vastustajia». — Nytkin on saatu »kokea, kuinka syvät juuret vanhalla suunnalla on rahvaan mielessä» ja että rahvaalla on ilmeisesti taloudellisissa asioissa »sokea luottamus oppineisiin» kansantaiousprofessoreihin, pankinjohtajiin ja suurpääoman edustajiin. Mutta nytkin tulee se päivä, jolloin kansan edustajat »toivovat saavansa, ennenkuin he eroavat, julkisissa väittelyissä kuulla, kumpi puoli oikeassa, ja pyytävät, että mikä oikein on, sitä kaikkialla myös saarnattaisiin».

SKJ:n taholta olemme valmiit nyt »otella aikalailla» — yhtä innokkaasti kuin silloin väittelivät »Olaus Petri ja oppinut jumaluusopin tohtori Pietari Galle», jolloin kansa tulee huomaamaan, että uuden suunnan edustajilla on hyvät syyt puolellansa, eivätkä muuta saarnaa kuin tervettä järkeä», kun he esimerkiksi esittävät perusajatuksensa:

7. Yhteishyvää tarkoittavien päämääriensä toteuttamiseksi järjestö luo tämän edellyttämän uuden maailmankatsomuksen kansalaisiimme pitäen yhteiskunnallisessa ja taloudellisessa elämässämme tunnuslauseenaan: »Kokonaisuuden etu ennen yksityisetua.»

8. Kansantalouden tehtävänä on kysynnän tyydyttäminen, eikä lainapääoman mahdollisimman suuri kannattavaisuus. On luotava taloudellemme edellytykset pysyttäytyä vapaana nykyisen korkotalouden rasituksista. SIKSI ON VAPAUDUTTAVA YLIVALTIOLLISESTA RAHAMAHDISTA, sillä vain siten voidaan toteuttaa yhteiskunnallisen elämän ja kansantalouden korkeinta lakia yhteishyvää ja estää keinoittelu kansalaisten työllä, sekä

9. RAHATALOUS on niinikään alistettava VALTAKUNNAN kokonaisuuden palvelijaksi.

Hiihto- ja kävelyretken Haagaan
toimeenpanee S.K.J. Hel . piir. 4 alue sunnunt. tk. 14 pnä.
Lähtö täsmälleen klo 10 Voimailijain kahvilasta Turunt. 5.
Osanotto on kaikille vapaa!
Myös ei jäsenet terverulleita! Perillä kokous.

VIIKON UUTISET.

Vuonna 1933 vietiin maastamme 18,850,500 kiloa voita.

Ulkomaat.

Huhujen mukaan haluavat Venäjä ja Puola turvata Suomen ja Baltian maiden riippumattomuuden. Toisen huhun mukaan edellinen huhu ei pidä paikkaansa.

Tämän vuoden ensimmäisenä viikkona on Itävallassa tehty 140 räjähdysaineilla suoritettua terroritekoa.

Huhutaan, että Ranska neuvottelee Moskovassa Venäjän liittymisestä kansainliittoon.

Latvian ulkoministeri Zalmis saapuu tk. 16 pnä Helsinkiin.

Viron riigivanem tulee myöskin olemaan puolustusvoimien ylipäällikkönä.

Bayonne-häpeäjuttuun sekaantunut Ranskan parlamentaarikko Stavisky on »äkkiä» kuollut.

Pohjois-Ruotsissa kummittelee yhä »kummituslentokone».

Englanti on kontingoinut venäläisen puutavaran tuonnin 300,00 standartiin.

U.S.A:n taloudellisessa tilanteessa havaitaan tervehtymisen oireita.

JÄRJESTÖN 卐 TYÖMAILTA

2:set järjestökurssit.

SKJ:n 2:set järjestökurssit pidetään tk. 17.—20. pnä.

Kurssien osanottajat saapuvat Helsinkiin viimeistään keskiviikkoaamuna tk. 17. pnä klo 10, jolloin ilmoittautuminen tapahtuu toimistossa E. Makasiinink. 6 A. 5. Ne, jotka tulevat edellisenä iltana, voivat heti ilmoittautua. Majoitus ja muonitus on kaikille kurssilaisille vapaa. Majoituspaikka osoitetaan ilmoittautuessa.

Kurssien ohjelma on koetettu järjestää mahdollisimman antavaksi. Jo tiistaina illalla 16. pnä on kerhohuoneustolla toveri-illanvietto, johon saapunevat ainakin kaikki ne kurssilaiset, jotka silloin jo ovat kaupungissa.

Varsinaiset luennot alkavat vasta keskiviikkona ja kestävät ne 4 päivää. Luennot käsittelevät SKJ:n aatteita (päämaaliohjelma), järjestötoimintaa, ammattikuntien ryhmitystä, sanomalehtitoimintaa, arpajaisia, rahastusta, kirjanpitoa, kortiston hoitoa, nais- ja nuorisotoimintaa. Jokaisen luennon yhteydessä on tilaisuus kyselyihin. Sitä paitsi pidetään erikoispuhutteluja, joissa toispaikkaset alueet voivat mm. esiin tuoda toivomuksiaan.

Järjestötyömme on ilahduttavasti kehittynyt. Se on synnyttänyt ja kasvattanut voimia, joitten turvin ollaan tilaisuudessa antamaan kurssilaisille tuntuvasti enemmän kuin viime kursseilla.

Kurssien aikana pidetään 2 suurta kokousta, toinen Heimolassa ja toinen Valkeassa Salissa, joista ovat tarkemmat uutiset toisessa paikassa lehteämme.

Kaikki asiaamme innostuneet, kellä siihen on tilaisuutta, saapunevat joukolla kursseille.

SKJ:n vuosijuhlaa

vietetään keskiviikkona 17 p. klo 20 Rakennusmestarien Talon juhlasalissa. Juhlapuheen pitää järjestön johtaja Kalsta. Sitäpaitsi puhuvat vartijat Oljemark, Raikas, v. Alfthan, Säde, Lindqvist ym. sekä toispaikkaisten alueitten edustajat. Myöskin muuta arvokasta ohjelmaa esitetään tilaisuudessa.

Vuosijuhlassa jaetaan jäsenkirjat niille jäsenille, jotka ovat taistelleet riveissämme vuoden. Jokainen joka haluaa saada jäsenkirjan huolehtikoon, että hänet ilmoitetaan alueen kautta toimistopäällikölle. Ilmoituksen mukana tulee olla 2 kpl. valokuvia, suuruus 4×5 sm.

Vuosijuhlaan on vapaa pääsy. Jäsen on oikeutettu ottamaan tuttaviaan mukanaan.

Vuosi ollaan taisteltu. Hakaristilippu, joka vuosi sitten oli tuntematon käsite, liehuu tällä hetkellä kaikissa Suomen maakunnissa. Taistelua jatketaan kunnes päämaalit ovat saavutetut.

Kalstan johdolla voittoon!
Herää Suomi!

Suurarpajaisemme

ovat viimeinkin astuneet unelmista todellisuuteen. Pitkän ja jännittävän odotuksen jälkeen saimme kuin yllätyksenä juuri joulun edellä tietää, että suurarpajaistemme lupa-anomus on sisäasiainministeriössä käsitelty ja — *hyväksytty* — todella sopiva joululahja järjestöllemme valtiovallan taholta. Meillä on siis lupa vuodenn 1934 aikana, toimintamme tukemiseksi ja työttömyyden lieventämiseksi, myydä koko valtakunnan alueella 500,000 kpl. 1 markan hintaisia arpoja. Arpajaistemme valmistelutyöt ovat nyt kehittyneet niin pitkälle, että ensimmäisen erän (käsittäen 100,000 kpl.) arvonta tapahtuu lauantaina tk. 13 pnä ja alkaa arpojen myynti myös samalla hetkellä. — Voittokokoelma on vähitellen kasvanut erittäin runsaslukuiseksi ja arvokkaaksi. Voitoista mainitakoon vain suuri määrä arvokkaita naisten käsitöitä, joukko huonekaluja, lahjakortteja ja lukemattomia käytännön esineitä y.m. Arpajaisemme ovat aivan erikoiset siinä suhteessa että

jokainen voitto on pikavoitto

jonka saa periä heti, kun luettelot ovat tarkistetut, ainakin helmikuun 1 päivästä lähtien. Lisäksi vielä on huomattava että

Jokainen numeroitu lippu voittaa

ja on myytävistä lipuista joka kymmenes numeroitu. Siis jokaisella lipulla jossa on numero saa heti helmikuun 1 päivän jälkeen mennä perimään voittonsa — ei tarvitse siis kauan odottaa arvontaa ja jos on numerolipun saanut, niin tietää varmasti, että sillä saa voiton. — Onko yleensä olemassa nykyaikana enää varmempaa sijoittamismahdollisuutta markalle, etenkin kun kysymyksessä on vain 1 markka — jos nyt joka markalla ei aina voittaisikaan niin järjestömme ystävät ja kannattajat kyllä hyvin tietävät, että toimintamme ja pyrkimystemme tukeminen sinänsä jo on voitto, ainakin markan uhrauksen arvoinen. Arpoja myydään toistaiseksi (kunnes myynti on tarkemmin jaoteltu) suurarpajaistemme päätoimistosta Helsinki. Laivurinrinne 2. Puh. 33 156. Arpoja on myöskin saatavana kaikilta Helsingin piirin vartioilta ja melkeinpä kaikilta järjestömme jäseniltä Helsingissä. (Helsingin piirin alue- y.m. vartijat saavat tätä varten erikoiset ohjeet). Maaseudulle lähetetään arpoja järjestömme jäsenille asianomaisen aluevartijan tilauksesta ja vastuulla sekä yksityisille tilaajille postietuantia vastaan, jos vähintään 10 kpl. tilataan kerrallaan lähetettäväksi. Arpavoittojen jakelusta ilmoitamme tarkemmin lehtiemme helmikuun ensimmäisessä numerossa.

Kiirehtikään kaikki sijoittamaan markkanne edullisesti

sekä tukemaan työtämme Uuden Suomen luomiseksi ja ennenkaikkea työttömyyden aiheuttaman kurjuuden poistamiseksi

Tää korutont' on kertomaa.

Tässä onkin tullut vietetyksi aivan niinkuin viran puolesta tuota rauhan ja n.s. sovinnon viikkoa, jonka tarkoituksena, näin petiittinikkarin silmäklaseilla sihdattuna, on ollut pitää visusti huolta vain siitä, etteivät toiset junttaat riko rauhaa, välittämättä lainkaan omista rajanylittämisistä. Tällainen tilanne, jos sitä olisi jatkunut himpun verran vielä, olisi epäilemättä muodostunut samansorttiseksi kuin jossain teollisuusrenkaassa, missä eri lenkit kiitettävällä reippaudella huolehtivat naapuriensa ja kansaveljiensä syntirekisteriin merkkaamisesta ja sakottelemisesta pienemmillä tai suuremmilla rapsuilla. Samalla ei voitane kuitenkaan kieltää sitä, että useat nykyisen järjestelmän tekijät, ja niihinhän kuuluvat aivan kuin napoina ja tavallaan itseoikeutettuina kunniajäseninä kaikenkarvaiset poliittiset päivälehtemme, ovat käyttäneet kyseellisen viikon energian kokoamiseen vastaisen varalle, millä seikalla on myöskin merkityksensä. Kun on näet viikonkin verran »vihhoopiettu jurnutettu», kuten entinen savolainen Turkin sodassa ja välillä hihkaistu: elkee ampuko, tiel o immeisiä, niin kyllähän sitä taas jaksaa heilua ja tarpeen tullen koetella, kenen paijassa se kaulus kestää. Jos tämän alkaneen armon vuoden kuluessa joudutte kokemaan, vaikka noin sattumalta, jonkin ehta armottoinan poliittisen nujakkaviikon, niin muistakaahan silloin, että onhan tässä sen tiimalta seittemän vuorokautta huilittukin. Päältäkattojinakin tulette hoksaamaan, että kyllä ne vanhat suolat aina janottavat.

Allekirjoittanut on käyttänyt edesmenneen sovintoviikon sellaisten sanomalehtikirjoitusten haeskelemiseen, joiden tarkoituksena olisi ollut tämän kansan liian korkealle vivutun leipävartaan alashissaaminen. Mutta uutteruudestani huolimatta on tulos jäänyt verraten laihaksi. Eivät meikäläiset päivälehdet näytä palstojaan semmoiseen haaskaavan, toitottavat vain, että asiat kyllä lutviutuvat ja että ne muualla maailmassa ovat paljon huonommalla kantilla. Jos sittenkin pakosta joudutaan toteamaan, että eräissä maissa ollaan näissä kannikka- y.m. kysymyksissä meitä edellä, niin huomautetaan nokka pystyssä, että tällaiset ovat vain sattumia tai että siellä ovat olosuhteet aivan toisenlaiset: ei kelpaa siis esimerkiksi, kuten eräät koulumestarit pitävät tapanaan sanoa. Mutta onpa moniaita vieläkin huvittavimpia seikkoja todettavissa. Kun johonkin lehteen pääsee pujahtamaan kirjoitus, jossa suoranaisilla realiteeteilla osoitetaan, millä tavoin jokin valtio voi taloudelliset samoin kuin muutkin asiansa järjestää ja sortteerata oikein kiitettävään kuntoon, niin otetaan het' kohta komento takaisin. Ja tämä käy pahuksen näppärästi siten, että ihan samaan lehteen, vieläpä asiantuntemusta osoittavilla rupriikeilla varustettuihin osastoihin, iskeä jymäytetään sepustus, joka on suoranainen korvatillikka kaikelle sille, mitä aikaisemmin toisessa artikkelissa on sanottu. Lukija, joka ei huomaa ansaa, lyödään ällikällä ja saadaan, kuten tavallisesti asianlaita on, uskomaan, että viimeinen puhuja on oikeassa.

Koska nuo yläkerran herrat ovat nirsunpuoleisia antaessaan tilaa pakinapalstoille, niin tyydyn tällä kertaa vain yhden tapauksen esittämiseen. Tyypillisyydessään vastaa se kuitenkin koko kasan muita. Sen julkipanoon on minulla kaiken lisäksi hiukan n.s. suutarin rakkautta. Herää Suomen lukijat ovat varmastikin havainneet, että tämän lehden (tilaushinta muuten vain 35 markkaa koko vuodelta) ulkoasu ja präntti ovat roimasti petrautuneet niistä ajoista, jolloin taaperrettiin ensimmäisiä askeleita. Toimitussihteerimme lienee sitä ajatusmeininkiä, että se on yksistään hänen ansionsa, mutta tästä ittekehusta on sittenkin suunnilleen puolikas tingittävä. Kyllä se on tuo Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kirjapaino, jossa lehtemme nykyisin noteerataan, myöskin otettava huomioon. Ainakin kaikki ne, jotka saavat selvän latinapuustaimista, eivätkä ole virsikirjapräntin kannalla, sen reippaasti myöntävät. Nyt sattuvat asiat olemaan niin, että samaisessa »myllyssä» näkee päivän valon myöskin toinen Suomi, joka kaikkeen vanhaan pikiyhtymisestään huolimatta on tällännyt nimensä eteen Uusi. Tällainen ei ole mitään ylenpalttisen merkillistä: pikkupoikana katteiin usein koulukaupungissani liikettä, jonka muijat tiesivät olleen toiminnassa »jo maailman sivu», mutta jonka kyltistä sittenkin luettiin sanat Uusi Romukauppa. Saman myllyn tuotteita, vaikkapa niitten saannissa onkin käytetty melko erilaisia lajittelijoita ja seuloja, joutuu pakostakin tarkkailemaan. Herää Suomen kuluvan vuoden ensimmäisessä numerossa on tätä tarkkailua jo hiukan toimitettukin, selostamalla Uuden Suomen 2. 1. etusivulla olevaa kirjoitusta: Mistä Mussolini ottaa rahat. Samalla on huomautettu, kuinka lukijalta on pistetty piiloon asian ydin, s.o. mikä on oikeastaan ollut tällaisen jättiläismäisen rahoituksen ja sitä seuranneen menestymisen perusedellytys. Olisihan Uuden Suomen palstoilla kai ollut tilaa edes pienelle selvitykselle juuri tässä suhteessa. Mutta jos lukija viittii vaivautua tarkastamaan samaisen lehden seitsemättä sivua, niin voi hän osastosta Kauppatietoja todeta, että Mussolinin menestysten perusedellytysten selvittelystä on täytynyt visusti vaieta. Kyseellisessä osastossa oleva kirjoitus, nimikkeellä: Suunnitelmatalous — uusi iskusana, on tökeryydestään huolimatta tosiaankin suoranainen isku kaikelle sille, mitä tuo arvon lehti etusivullaan on Mussolinin edesottamuksista selvitellyt! Mutta se on lisäksi muutakin. Se on yhtä harhaanjohtavalla otsakkeella varustettu kuin lehden oma nimikin. Kirjoitus käsittelee vain sosialistisen suunnitelmatalouden, mainitsee puoliporvarillisesta suunnitelmataloudesta sivumennen, mutta ei hiisku sanallakaan siitä suunnitelmataloudesta, joka rakentuu korporatiiviselle pohjalle. Lukija jätetään tahallisesti siihen käsitykseen, ettei se suunnitelmatalous ole mitään muuta kuin ryssäläistä kollektivismia. Mutta annetaanpa ajan kulua! Eiköhän tässä vielä tuo mätänemistilassa oleva hengenruoka, jota Uusi Suomikin tarjoaa, rupea jo sen omia lukijoitakin yököttämään. Näin koruttomasti sanottuna.

Sikra.

Uuden Vuoden ensimmäinen
Suurkokous Heimolassa
19. 1. 34 klo 20.

KALSTA, SAARTO ja SÄDE PUHUPAT SKJ:n AATTEESTA JA TAISTELUSTA.

Järjestökurssien yhteydessä, jolloin Helsinkiin saapuu edustajia kaikkialta, missä taistellaan hakaristin merkeissä, SKJ toimeenpanee suurkokouksen Heimolan juhlasalissa perjantaina tk. 19 pnä klo 20 illalla.

Kansalainen, sinä, joka kärsit nälkää ja kurjuutta, sinä, joka olet herännyt näkemään puolue-elämän kiroukset, sinä, joka etsit tietä valoisampaan tulevaisuuteen, ja sinäkin vastustajamme, tule tutustumaan uuteen aatteeseen, uuteen maailmankatsomukseen, jonka perusajatus on **yhteishyvä ennen yksityisetua**, periaate, jota tällä hetkellä ei tunneta, mutta jonka avulla Suomen kansa tulee nousemaan siitä kuolemansolasta, johon itsekkyys ja puoluepomojen himot ovat sen johtaneet.

Tervetuloa!

卐

Pääsylippuja ovella sekä ennakolta järjestön jäseniltä, sekä SKJ:n toimistosta, E. Makasiinink. 6. Pääsylippujen hinnat: Saliin Smk. 5:— ja parvekkeelle Smk. 3:—. Työttömille (työttömyyskortti on näytettävä) vapaa pääsy.

Niin kuin aina ennen on yleisöllä esitelmien jälkeen tilaisuus kyselyihin. Myöskin vastustajillemme myönnämme puheenvuoron, esimerkki siitä, että emme ole »edistyneet» yhtä pitkälle kuin puolueet.

Herää!

Suur-rynnistys 18. 1. klo 20
VALKOISESSA SALISSA.

Järjestön johtaja esitelmöi, lisäksi puhuvat ruotsiksi vartijat v. Alfthan ja Lindqvist (päivänłapahtumista SKJ-aatteiden valossa) sekä Falck (lausuu kirjoittamansa taistelulaulun).

Tilaisuus väittelyyn.

Pääsylippuja ovella sekä ennakolta Järjestön jäseniltä ja SKJ:n kansliasta, E. Makasiinink. 6.

Valistus-kokouksia

pidetään kerhohuoneustossa, E. Makasiinink. 6:
perjantaina 12. 1. klo 20.
tiistaina 16. 1. klo 20.
Vapaa pääsy.
Tutustukaa SKJ:n päämääräohjelmaan.
Tervetuloa!

Ruotsinkielinen valistuskokous

torstaina 11. 1. klo 20 kerhohuoneutsossa E. Makasiinink. 6. Vapaa pääsy. Alfthan ja Falck esitelmöivät.

Luentakurssiemme avajaisillanvietto

on tiistaina t.k. 16 pnä piirihuoneistossa, E. Makasiinink. 6, alkaen kello 20. Tämä tilaisuus on erikoisesti varattu kursseille osanottajia varten, pääasiallisesti juuri maaseudulta saapuneille. Mutta mikäli tila sallii pääsevät helsinkiläiset IKJ-jäsenet mukaan. Muuten juhla on maksuton, mutta jäsenkortti pitää olla mukana ja on se näytettävä ovenvartijalle. Ohjelmassa on mm. aluep. Vakkurin esitelmä aiheesta »Hitler — Saksan antijuutalaisuus» ja lehtir. Alfthanin puhe aiheesta »SKJ-aatteen voimasta». Toimistopääll. Lindqvistin poliittinen pakina, sen lisäksi on lausuntaa, soittoa, laulua y.m. mukaansa tempaavaa. Arpoja myydään, tutusutaan ja seurustellaan toverillisesti. Tervetuloa. Näkemiin!

*

Helsinp. piirin 4 alueen jäsenien on luentokursseille ilmoittauduttava valistusp Hernamannille ennen 13/1—34.

*

Yleinen kokous sunnuntaina t.k. 14. pnä Hagan Palokunnantalolla klo 13. Puheita, keskustelua. Pääsy vapaa Hels. piirin 4 alue tekee kävelyretken samaan tilaisuuteen.

*

Luentokurssiemme muonituksesta on ottanut huolehtiakseen järjestön naiset. SKJ-jäsenet ja ystävät, muistakaa lahjoilla muonittajiamme Ruokatarpeet ovat kaikki tervetulleita.

*

Joko olette tehneet parhaanne Herää Suomen levittämiseksi. Nyt on alueitten yritettävä sillä suurkilpailumme päättyy tammikuussa. Alueet koettakaapa, kuka saa luvatun 3000:— mk.

Herää Suomi.

S.K.J. ompeluseuran

vuosikokous on 14/1 klo 14 Kerho-huoneistossa.

Kaikkien läsnäolo välttämätön.

Puheenjohtaja.

卐

— Hels. piirin 20 alue järjesti kokouksen viime sunnuntaina Pakinkylään, Tukiaisen kahvilaan. Helsingistä piti kokoukseen 4 lueen järjestää hiihtoretken, mutta se muodostui ilmojen vuoksi kävelyretkeksi. Kokoukseen oli saapunut paikkakuntalaisia huoneuston täydeltä ja varsin sekavaa seurakuntaa, oli »ruutulaisia» ja kuten muutamat suvaitsivat itseään nimittää »kommunisteja». Aluksi puhuivat aluev. Vakkuri ja aluep. Salovaara selostellen SKJ:n ohjelmaa ja suuntaviivoja, jonka johdosta syntyi varsin vilkas, miltei kiivas keskustelu, jossa kysymyksiä ja vastauksia sateli puolin ja toisin.

Taistelurahasto

on saanut vastaanottaa seuraavia lahjoituksia:

Y. L., Selänpää	Smk. 9:—
Jäsen 1994	„ 50:—
	Smk. 59:—
Siirto ennestään	„ 80:—
Yhteensä	Smk. 139:—

Kiittäen lahjoittajia, kehoitamme kaikkia kansalaisia tukemaan herätystyötämme lahjoituksillaan. Nykyhetki vaatii Suomen kansalta eheyttä ja taistelukuntoa. Onkos sitä olemassa? Ei! Ja sentään.

Siihen on päästävä, ja se on mahdollista ainoastaan heränneitten kansalaisten uhrautuvaisuuden kautta.

Tiedät velvollisuutesi!

Suomen Kansan Järjestö.
rek. Suomen Vartijain Yhdistys r.y.

— Kaikki hiihtämään. Ensi sunnuntaina, t.k. 14. pnä järjestää SKJ:n Helsingin piirin 4 alue hiihtoretken Hagan kauppalaan. Lähdetään täsmälleen Voimailijain huoneustolta Turuntie 5 klo 10. Suksettomatkin voivat tulla mukaan, sillä suksimiehet lähtevät kiertotietä suksilla, suksettomat suorinta tietä, joten kilpaillaan, kumpi sakki on perillä ennemmin. Ei-jäsenetkin ovat tervetulleita mukaan. Hagan alue järjestää kokouksen perillä. Siis näkemiin.

TILAUS-kilpailumme.

Tämän vuoden tilaushankintakilpailumme yhä jatkuu hyvällä menestyksellä. Alueitten kesken on nyt tämän kuun ajalla kaksi rinnakkaiskilpailua, nimittäin:

SUURKILPAILUMME,

jossa huomioon otetaan kaikki hankitut tilaukset huolimatta siitä, vaikka ne ovat hankittu jo viime vuodenkin ajalta. Tämä kilpailu päättyy t.k. lopussa. Vertailevat numerot osoittavat seuraavia saavutettuja tuloksia tähän mennessä:

1 tila (1) Hels. piir. 4 alue.
2 „ (2) Hels. piir. 7 alue.
3 „ (3) Hels. piir. 19 alue.
4 „ (4) Länsi Uusimaan alue.
5 „ (5) Jyväskylän alue.
6 „ (—) Vaasan alue.
7 „ (6) Hels. piir. 1 alue.
7 „ (7) Hels. piir. 14 alue.
8 „ (8) Hels. piir. 6 alue.
9 „ (—) Hels. piir. 11 alue.
10 „ (10) Kuopion alue.

Lähinnä on Pihtiputaan alue.

Kuten näkyy ei tilat ole tälle vuodelle suuresti kerinneet muuttumaan. Tilastossa uutta on Vaasan alueen potkaisu yhtäpäätä 6 tilalle. Samoin näyttää Hels. piirin 11 alue olevan kovassa touhussa. Hauskempia numeroita meille osoittaa

Tammikuun hankintakilpailu,

josta olemme noukkineet tulokset. Tilasto osoitti tällä viikolla seuraavia saavutuksia:

1 tila Vaasan alue.
2 „ Hels. piir. 4 alue.
3 „ Hels. piir. 1 alue.
4 „ Hels. piir. 14 alue.
5 „ Pihtiputaan alue.
6 „ Loviisan alue.
7 „ Porvoon alue.
8 „ Hels. piir. 6 alue.
9 „ Länsi-Uusimaan alue.
10 „ Kuopion alue.
10 „ Hels. piir. 7 alue.

Kuten näkyy, on alulle päästy, varsinkin maaseutualueet ovat ryhtyneet painokkaaseen hankintaan. Ehkäpä Hels. piirin vielä näkymättömät alueet saavat ensi viikkoon mennessä itsensä 10 parhaan joukkoon. Yrittäkääpäs.

Henkilökilpailumme

osoittaa, että hankinnat tämän viikon tarkkailussa ovat seuraavat:

1 tila (1) aluerah. Koistinen, Helsinki.
2 „ (2) toimist.p. Lindqvist, H:ki.
3 „ (15) aluev. Kull, Vaasa.
4 „ (4) junttav. Uusitalo, Helsinki.
5 „ (5) aluev. Vesterlund, Lohja.
7 „ (6) aluev. Rutanen, Jyväskylä.
8 „ (7) aluev. Jansson, Karjaa.
9 „ (8) tukiv. Herrmann, Helsinki.
10 „ (9) aluv. Patanen, Helsinki.
11 „ (10) tukiv. Hakala, Jyväskylä.
12 „ (11) tukiv. Smalén, Helsinki.
13 „ (13) aluel.v. Oksanen, Helsinki.
12 „ (—) aluev. Sjöstrand, Kuopio.
14 „ (12) aluel.v. Sandell, Helsinki.
15 „ (14) lehtiv. Alfhtan, Helsinki.
16 „ (16) tukiv. J. E. Säde, Helsinki.
17 „ (—) eteisv. Vartiainen, Helsinki.
18 „ (17) aluv. Vallenius, Haga.
19 „ (19) tukiv. Nyroos, Porvoo.
20 „ (18) aluev. Viitanen, Helsinki.

Tilasto osottaa siis suurimmalta osaltaan paikallaan pysymistä, joskin muutoksia on sentään tapahtunut. Ensi viikolla taas tavataan.

卐

Kurssilaisille majoitus-mahdollisuuksia.

Koska osanotto tulee olemaan hyvin runsas, pyydämme kannattajiamme, jotka ovat tilaisuudessa tarjoamaan yösijan kurssien aikana (17—20. 1.) ilmoittamaan siitä puhelimella 24100. Jolla ei ole tilaa, voi auttaa lahjoittamalla jonkun summan taistelurahastoon.

卐

Ymmärrä oikein...

(Jatk. siv. 1)

hain palvelus», s.o. »talouselämän sopusointu ja harmonia» kulloinkin vaativat. Vai onko se, herra Valtioneuvos, pankkialalla ollut toisin. Ovatko luotonantolaitokset takavuosina aina nähneet, missä määrin myöntämänsä luotto on »sopusoinnun ja harmonian» lait, talouselämän alalla ottanut huomioon. Taloustieteilijät ovat ainakin jo kauan sitten todenneet,

että »vapaan kilpailun» vaikutuksesta luottolaitokset tulevat konjunktuurien myötätuulessa luoton myöntämisellään tukemaan pulakausien muodostumista.

Jos talouselämän harjoittaja sortuu liian suurien lainojen alle, niin tavallisesti sanotaan: Kuka on käskenyt tehdä velkaa. Kun nykyisen talouspulan syitä tutkitaan, niin voimme aivan yhtä suurella syyllä sanoa: Kukas on pankkeja käskenyt antamaan luottoa niin sokeasti. Todellisuudessa eivät pankitkaan voi nähdä, milloin he tukevat jotakin tuotannollista alaa, vaikka sen tuotteilla ei olisi enää kyllin suurta kysyntää, jos esim. luoton avulla on jollekin alalle luotu aivan liian paljon yritteliäisyyttä.

Nykyinen systeemi ei kertakaikkiaan suo pankeille mahdollisuutta pitää talouselämää sopusoinnussa ja harmoniassa.

Italiassa on siinäkin jo paljon kokemuksia päinvastaisista tuloksista, kuten Uusi Suomi äsken tiesikin kertoa. Siellä

„Kumman on ...

(Jatk. siv. 1.)

Tämän lisäksi täytyy ottaa huomioon, että nykyinen Saksa pyrkii siihen, että oma maa pystyisi touottamaan m.m. kaiken voin, juuston ja kananmunat, jotka maa kuluttaa, siis sama luonnollinen pyrkimys, mikä meilläkin pitäisi olla monen moniin tavaroihin nähden, joita nykyisin tuodaan ulkomailta. Saamiemme tietojen mukaan lähetti suurin maataloustuoteviejämme viime vuonna ulkomaille voita 233,276 astiaa, josta Saksaan 98,879 astiaa, siis lähes puolet, juustoa 4,200,000 kg kaikkiaan ja Saksaan 2,000,000 kg, siis melkein puolet, munia 168,000,000 kpl. ja niistä 55 % Saksaan. Näistä tuotteista saatiin Saksasta paljon korkeampi hinta kuin muualta. Suomalainen voi maksaa nyt Englannissa 13:50 kg., sen hinnan ollessa aikaisemmin paljon enemmän ja Saksasta saatiin vieläkin enemmän.

Saksa neuvottelee paraikaa Hollannin kanssa maataloustuotteiden tuonnista maahan. Vain jätteistä on meillä tai mahdollisesti jollain toisella maalla mahdollisuus neuvotella.

Soisimme kernaasti, että Kauppalehden otsikointi pitäisi paikkansa, mutta kylmät numerot ja tosiasiat puhuvat toista. Siitä huolimatta uskomme, että meidän tulevat neuvottelijamme onnistuvat järjestämään meille asiat mahdollisimman edullisiksi.

Valitettavinta on, että tämä kolahdus koskee juuri ennen kaikkea maatalouteemme.

Päättyköötpä tulevat neuvottelut meille miten suosiollisesti tahansa, tulevaisuudessa meidän täytynee ajatella maatalouttamme ilman suurempaa vientiä Saksaan. Olisi jo korkea aika konsuleillamme ottaa tämäkin seikka laskelmissaan huomioon.

卐

nimittäin uskotaan, että pankkiherratkin ovat inhimillisiä kykyihinsä nähden ja talouselämä on uuden järjestelyn kautta, myöskin luotonantoon nähden saatettu »suurta yleisöä parhaiten palvelemaan». Eikä ole jätetty sen toimintaa yksin johtajien sovinnollisesta mielialasta riippuviksi.

Jos Englannin talouselämä menestyy yksin »parlamenttaarisen esiintymisen» perusteella, kuten esitelmässä sanottiin, niin Italiassa ja Saksassa näyttää asiat olleen aivan toisin ja niin lienevät meilläkin. Se tahtoo sanoa:

Sopusointuinen mieliala ei ole se syy, jonka olemassaolo voisi kansamme hyvinvoinnin taata, vaan sen puute on seurauksena nykyisistä oloista, nykyisestä itsekkäästä järjestelmästä, joka ei pysty suurta yleisöä parhaiten palvelemaan. Meidän on siis järjestelmän heikkoudet poistettava, jos tahdomme saada sopusoinnun kansamme keskuuteen.

SKJ Ompeluseuran VUOSIKOKOUS

on **14/1 klo 14** kerhohuoneustolla.

Kaikkien läsnäolo välttämätön.

Puheenjohtaja.

"Herää Suomen" tilaajat!

Muistakaa uudistaa tilauksenne!

卐

Tämä on viimeinen numero, joka tulee viime vuoden tilauksen perusteella!

Unohdetaan . . .

(Jatk. siv. 1)

vapaan kilpailun luonnollinen seuraus. Tässä tilanteessa oli keksittävä keino pelastaa luottolaitokset ja »vapaat kilpailijat». Se keksittiin. Markkamme arvo, joka, jos se, kuten asiaan kuuluisi, noteerattaisiin toisiin valuuttoihin sen perusteella, mikä on sen täyspainoinen kate, pitäisi olla nykyistä paljon korkeammalla, painettiin väkevästi alas, luottoa ei enää lisätty, vaan päin vastoin ruvettiin muilta kuin suurilta suunnattomia luottoja saaneilta puuliikkeiltä vetämään voimakkaasti pois käytännöstä. Näin syntyi pankeille ja puuliikkeille miellyttävä tilanne. Puuraaka-aineet voitiin ostaa rahattomilta maanviljelijöiltä polkuhintaan, työt voitiin runsailla työttömien laumoilla teettää nälkäpalkoilla ja osittain veronmaksajain kustannuksella. Puutavarakonjunktuurien parantuessa saatiin niistä hyvä hinta ulkomailla, markkamme kurssi pidetään lakkaamatta alhaalla, näin saadaan ulkolaisista valuutoista kotimaassa paljon markkoja, joilla pankit voivat vahvistaa järkytettyä asemaansa. Markkoja kerääntyy luottolaitosten kassoihin, niitä »luottamuksen» puutteessa ei lasketa liikkeelle palvelemaan uutta talouselämää ja helpottamaan yleistä tilannetta. Kansalla ei ole ostokykyä, tuonti pysyy pienenä, puuteollisuus tuottaa hyvin, pankkien vakavuus paranee ja samalla syntyy

1,300 miljoonan vientienemmyys.

Näin on päästy tulokseen, joka kauppasuhteillemme ulkomailla on kaunis, mutta ei missään tapauksessa kuvasta talouselämämme terveyttä. **Tulos on saavutettu yhteisen kansan raskailla kärsimyksillä** ja pankkien ja vientiliikkeiden pienen ryhmän hyväksi. — Kenen hyväksi?

Voiko tämä tilanne jatkua loppumattomiin. Kestääkö kuormankantaja tällaista talouselämämme painoa.

Meidän talouselämämme johtajat ovat temppelin harjalla. Heidän olonsa on miellyttävä. He eivät tahdo nähdä kansamme hätää.

Maailma saattaa muuttua. Puuvientimme tyrehtyä. Mikä silloin eteen? Maataloustuotevientimme on ainakin hetkellisesti kärsinyt pahan kolahduksen, Eikö olisi aika herätä näkemään, että yhteistä huolenpitoa kaipaa myöskin muu tuotannollinen elämämme paitse se, jonka ääressä nyt luottolaitokset lämmittelevät.

卐

Kenelle myöntää...

(Jatk. siv. 1)

se ole aivan luonnollista, että juuri sellaiset henkilöt, jotka ovat joutuneet enimmän kärsimään vanhan järjestelmän puutteellisuuksista, heräävät ensimmäisinä niitä näkemään sekä myöskin jotakin uutta ja parempaa etsimään ja kehittämään? **Hätähän panee ajattelemaan.**

Tahtomatta erikoisesti käydä kenenkään yksityisen kimppuun, huomautamme lisäksi, että kaikkialla, missä uusi suunta on päässyt vallalle, siellä on myöskin joutunut päivänvaloon mitä häpeällisimpiä vanhan järjestelmän miesten väärinkäytöksiä, joten siis voidaan sanoa, etteivät nuo »arvovaltaiset» paksut kukkarot ole aina olleet vain **pätevyyden** todisteita. Samaten ei laihan kukkaron aina tarvitse olla pätevyyden puutteen ehdoton tunnusmerkki — ei edes sen järjestelmän puitteissa, jota on niin sattuvasti nimetty »epäpätevyyden palvonnaksi».

Paksu kukkarohan viittaa siihen, että sen omistaja kykenee ennenkaikkea vaalimaan **omia etujaan.** Politiikka taas tietää **kansalaisten etujen** vaalimista, mikä vaatii hieman toisenlaisia taipumuksia

Tärkeintä koko tässä kysymyksessä on kuitenkin se tosiseikka, että uusi suunta on **ajan hädän ja tekniikan kehityksen tuote,** eikä vain mikään ihmisten keksimä järjestelmä. **Se tulee luonnon voimalla saavuttamaan voittonsa, aivan siitä huolimatta, kuka tai ketkä ovat tätä nykyä sitä edustamassa.** SKJ näkee tehtäväkseen vain **voimiensa mukaan jouduttaa kehitystä,** jotta ylimenokausi muodostuisi joustavaksi eikä saisi padonmurron luonnetta. Se hartaasti toivoo juuri pätevimpien voimien tarttuvan tässä mielessä remmiin.

Ja mitä sitten »arvovaltaisiin» tulee, niin on heidän mukaantulo näin ollen **heille itselleen** paljon tärkeämpi, kuin uudelle aatteelle, jonka puolesta **aika** tekee työtä vaikkapa aivan ilman SKJ:täkin. Ja rohkenemme väittää, että moni heistä tämän jo vaistomaisesti tuntee, vaikka hän ei vielä **uskalla** sitä avoimesti tunnustaa, koska siitä voisi hieman kärsiä juuri tuo »arvovalta», jota hän saattaa ehkä vielä tarvita, niin asiakaspiirin koollapitämiseksi kuin — vekseliä pankille tarjottaessa.

Arvovallasta puhuttaessamme johtuu mieleemme muun muassa erään henkilön nimi, joka henkilö aikoinaan nosti Saksan valuutan inflation suosta, sai sitten väistyä sen järjestelmän tieltä, joka vei Saksan perikadon partaalle, ja on nyt taas mukana rakentamassa uuden Saksan talouselämää: Saksan valtionpankin johtaja, tohtori **Hjalmar Schacht.**

卐

Matkustajaliikenne rautatiellämme

huomattavasti vähentynyt.

Saamiemme tietojen mukaan myytiin matkalippuja rautateillämme v. 1932 — 18 miljoonaa kpl. Tänä vuonna jäänee vastaava luku 17 miljoonaan. Paraimpina aikoina oli matkustajien luku 23 miljoonaa vuodessa.

Matkustajain vähenemiseen rautateillämme ovat vaikuttaneet linja-autoliikenteen yleistyminen ja todennäköisesti on siihen suurelta osalta vaikuttanut vallitseva huono aika.

Vientimme Saksaan...

(Jatk. siv. 1)

Toisin sanoen: on kysymys siitä, kannattaako vähitellen teurastaa lypsylehmä?

On aivan turha kuvitella, että Saksa voisi tämän suuren elinkysymyksensä rinnalla kiinnittää paljonkaan huomiota tuontiinsa Suomesta, **taikka edes vientiinsä Suomeen,** joka muodostaa vain pienen murto-osan sen kokonaisviennistä, vaikka se onkin suurin erä **meidän** pienen maamme tuonnissa.

Tietenkin on meidän kauppasopimusneuvottelukuntamme ja viranomaistemme ehdoton velvollisuus tehdä kaikki voitavansa meille mahdollisimman edullisen uuden kauppasopimuksen aikaansaamiseksi Saksan kanssa.

Me olisimme **ensimmäisiä** mitä ankarimmin arvostelemaan jokaista laiminlyöntiä taikka riittävän taitavuuden puutettakin tässä meidän pääelinkeinollemme erittäin tärkeässä asiassa. Me olemme tällä vain tahtoneet kiinnittää yleisömme huomiota siihen, ettei voida parhaimmallakaan taitavuudella ja tarmolla saada paljonkaan aikaan tehtävässä, **jolta puuttuvat luonnolliset edellytykset.** Tehkäämme siis itsellemme ajoissa selväksi, että Saksa tulee luonnon —a ja nykyisen maailmanpolitiikan — pakosta jatkamaan omavaraisuuspyrkimyksiään ja varsinkin vuosi vuodelta **kehittämään oman maataloutensa tuotantokykyä;** ja todennäköisesti samanlaisin valtavin tuloksin, kuin mitä Mussoliini on saavuttanut samassa mielessä Italiassa.

Ja tämä merkitee, että meidän maataloustuotteiden myynti Saksaan tulee jatkuvasti vaikeutumaan ja supistumaan

— parhaimmastakin neuvottelutaitavuudesta riippumatta. **Tämä on kylmä totuus, joka meidän on syytä pitää muistissamme.**

Voitaneen näin ollen »arvovaltaisten» tai ehkäpä virallisiltakin tahoilta odottaa vielä ehdotuksia toisesta »englantilaisesta viikosta»? — Taikka olisiko ehkä vielä alennettava Suomen markan ulkomaan kurssia, — jotta puunjalostustoiminimemme saisivat punnistaan vielä enemmän Suomen markkoja metsien ostamiseen maanviljelijöiltämme? **Tätäkö** tietä olisi ylivelkaantuneita maanviljelijöitämme »autettava» taas »selville vesille», — nimittäin

tarjoamalla heille tilaisuus muuttaa heidän OMAISUUTENSA — EIKÄ siis heidän TYÖNSÄ TUOTTEITA — rahaksi?

Tämäkö on sitä kehuttua »liberalismia», sitä kuuluisaa »vapaata kilpailua», — että yritetään **keinotekoisilla** kauppasopimuksilla, niin Englannin kuin Saksankin kanssa, viralliselta taholta **»sekaantua talouselämän luonnolliseen kulkuun»** ja **pakoittaa** se suurpolitiikan sanelemiin väyliin?

Kehoitamme kaikkia lukijoitamme ja ennenkaikkea maanviljelijöitämme ajattelemaan näitä asioita järjestömme ohjelmallisien suuntaviivojen 10:nnen sekä 8:nnen ja 9:nnen pykälän valossa, jotka kuuluvat:

MAATALOUDEN TUKEMINEN.

10) Maataloutta kansantaloutemme päätoimena on järjestelmällisesti tuettava kokonaisuuden edun pohjalla, toteuttamalla järkiperäisiä maareformeja sekä luomalla elinkykyisiä uutisasutuksia JA EHKÄISEMÄLLÄ KAIKEN MAA- JA METSÄKEINOTTELUN.

KANSANTALOUDEN TEHTÄVÄ.

8) Kansantalouden tehtävänä on kysynnän tyydyttäminen, eikä lainapääoman mahdollisimman suuri kannattavaisuus. On luotava taloudellemme edellytykset pysyttäytyä vapaana nykyisen korkotalouden rasituksista. Siksi on VAPAUDUTTAVA YLIVALTIOLLISESTA RAHAMAHDISTA, sillä vain siten voidaan toteuttaa yhteiskunnallisen elämän ja kansantalouden korkeinta lakia YHTEISHYVÄÄ ja ESTÄÄ KEINOTTELU KANSALAISTEN TYÖLLÄ.

RAHATALOUDEN TEHTÄVÄ.

9) Rahatalous on niinikään ALISTETTAVA VALTAKUNNAN KOKONAISUUDEN PALVELIJAKSI.

Tästä selvennee myöskin, minkätähden olemme edellisessä numerossamme verrattain ankarasti arvostellet näiden (8:nnen ja 9:nnen pykälän, sekä 10:nnen pykälän loppusanojen) poisjättämistä IKL:een ohjelmaperusteista, sillä ainoastaan **näistä pykälistä kiinnipitämällä** voidaan toteuttaa se sinänsä kaunis toivomus, joka ilmenee IKL:n talousohjelman 6:nnessa meiltä lainatussa pykälässä:

Maan kansallinen talouskolitiikka.

6) Maan talouspolitiikan tulee **palvella kansallisen talouspolitiikan tarkoitusperiä.** Oman maan tuotantoa on suojeltava siinä määrässä, kuin se on **maan talouselämän ja valtakunnan puolustuksen kannalta** tarpeellista.

Samalla kuin eri elinkeinoryhmät **palvelevat toisiaan,** on niiden mukauduttava **kansakunnan kokonaisedun vaatimuksiin.**

(kurs. meidän).

Siis: tehkööt Saksan kauppasopimusneuvottelijamme ja viranomaisemme parastaan maamme kaupallisten etujen vaalimiseksi! Mutta, mikäli tulisi joskus vielä Saksan matkasta totta, niin käyttäkööt myöskin tuon tilaisuuden hyväkseen

tutkimalla kysymystä, eikö piile mahdollisesti jotakin "matkimisen" arvoistakin Saksan pyrkimyksissä aikaansaattaa vilkkaamman vuorovaikutuksen maataloutensa ja kotimarkkinateollisuutensa välillä,

jottei kansakunnan talouselämä jäisi liian riippuvaksi vain sen kauppasopimusneuvottelijain taitavuudesta, joille asetetut tehtävät saattavat joskus luonnollisista — tai vaikkapa maailmanpoliittisistakin — syistä osoittautua ylivoimaisiksi.

Sotilaallis-poliittisessa mielessä seisoo Saksa nyt suhteellisen aseettomana ja "rautaisen renkaan" ympäröimänä. Epäilemättä pyritään erinäisten piirien ja valtioitten taholta saattamaan se tapouspoliittisessakin mielessä samallaiseen asemaan. Puolustautuen näitä pyrkimyksiä vastaan ei Saksa ole tilaisuudessa muuttamaan politiikkaansa erikoisesti tuontiaan Suomesta silmälläpitäen. Neuvottelijamme voinevat korkeintaan mahdollisesti taivuttaa Saksaa ostamaan hieman vähemmän jostain muusta maasta, voidakseen ostaa vastaavasti enemmän meiltä. Mutta siihenkin lienee olemassa edellytyksiä vain silloin, jos Suomi olisi tilaisuudessa toimimaan tässä suhteessa ehdottomasti asiallisella pohjalla ja maailman suurpolitiikasta riippumattomana. Meillä ei ole varmuutta siitä, onko tämä edellytys olemassa. Me viittaamme tässä mielessä järjestömme 2-seen perusajatukseen (jonka **loppuosa** myöskin puuttuu IKL-een ohjelmaperusteista):

SUOMEN KANSALAISUUS.

2) Suomen kansalainen on vain se yksilö, joka tunnustaa kuuluvansa kansaamme yhteisin veri-, kohtalo- ja kulttuurisitein. SUOMEN KANSALAISENA EI SIIS SAA OLLA KUKAAN, JONKA TOIMINTA ON ULKOMAISEN JOHDON ALAINEN.

Valtion velvollisuus elintasoa alaspainavien rengastumisten suhteen.

Maalaisliittolaisten välikysymyksessä esitetty väite, että myös ne puunjalostusteollisuutta harjoittavat yhtiöt, joissa valtio omistaa osake-enemmistön, tavalla tai toisella ovat mukana rengastumissa, joiden tarkoituksena on raaka-aineen hintojen ja työpalkkojen alentaminen, ei sillä ole todistettu vääräksi, että nykyinen eduskunta sen hylkäsi. Melkeinpä on asianlaita päinvastainen. Niin kauan kuin nykyinen järjestelmä on vallassa, niin kauan on aivan luonnollista, että maalaisliiton väite pitää paikkansa. Eikä se, ettei nykyinen hallitus ole asiasta tietoinen tai kiertelevästi eli diplomaattisesti vastaa välikysymykseen, suinkaan muuta tilannetta. Kun otamme huomioon nykyisen suunnan käsityksen, että vientiteollisuuden etu on koko kansan etu, käy meille ilman muuta selville, että sen edut on asetettava kaikkien muitten kansalaispiirien etujen edelle. Koska nykyisen järjestelmän vallitessa vientiä on pidettävä tuontia suurempana, seuraa siitä, että kaikin mokomin täytyy pystyä myös hintojen alemmuudella lyömään kilpailijat ulkomaiden markkinoilla. Tuo hintojen alennus pyritään saavuttamaan huonontamalla valuuttamme ulkomaista arvoa, maksamalla vientipalkkioita jne. Se ei kuitenkaan riitä ja koska myös vientiteollisuuden omistajat tahtovat runsaan voittonsa, niin painetaan yhteisvoimin raaka-aineen hintoja ja työläisten palkkoja. Tietysti jonkunverran alennetaan rahapääomien korkojakin, mutta ei suinkaan paljoa, sillä se koskisi liian kipeästi "säästäjien" etuihin niinkuin vientiteollisuus ja hallitus asian käsittävät. On itsestään selvää, että nykyisen järjestelmän kannattajat väärien käsitteittensä kautta itse kaivavat hautaa itseelleen. Niinpä ei kansan etu suinkaan ole sama kuin vientiteollisuuden etu. Kansan kokonaisuuden etu on siinä, että kaikilla kansalaisilla on työtä ja hyvät elämisen mahdollisuudet. Valtio, asettumalla periaatteellisesti tukemaan vientiteollisuutta ja painamalla, vaikka vain passiivisesti, kansamme laajojen joukkojen elintasoa alas, käyttää veronmaksajien veroja väärin ja loppujen lopuksi köyhtyy itsekin, sillä vientienemmyydellä maahan saatu rahapääoma ei koskaan tule riittämään maamme elintason kohottamiseen ja työttömyyden poistamiseen. Sitäpaitsi emme voi jatkuvasti pitää vientiä paljon suurempana kuin tuontia, emmekä myöskään jatkuvasti myymään kansallisomaisuuttamme polkuhinnasta.

Jos valtio todella tahtoo, niinkuin sen tulisi tahtoa, kansakokonaisuuden hyvinvointia, on sen käytettävä esim. osallisuuttaan vientiteollisuuteemme kohottamalla kansamme elintasoa, maksamalla raaka-aineista ja työstä enemmän kuin yksityiset, sillä sehän saa "tappionsa" runsaasti takaisin hyvinvoivilta veronmaksajilta. Pysyäkseen kilpailukykyisenä ulkomaiden markkinoilla, voi se esim. alentaa rahapääomien korkoja, sähkövoiman ja rautatiekuljetuksen hintoja, mutta sen on jätettävä kansan elintason alaspainaminen.

Valtio, vaikkakin se kaikin keinoin tukee yksityisyritteliäisyyttä, ei saa asettua itse yksityisyrittäjäksi ja ajatella ja ohjata toimiaan sen mukaisesti, vaan valtiolla tulee aina olla kokonaisuuden etu ainoana päämääränään.

Siihen pyrki maalaisliittolaistenkin tekemä välikysymys, mutta se kaadettiin elävältä, sillä kokonaisuuden etu ei ole raha- ja puoluepiirien mieleistä.

Totta lie myöskin, ettei maalaisliitto kysymyksellään pyrkinyt ajamaankaan kansakokonaisuuden etua, vaan selvästi vain puolueensa intressejä. Että nuo puoluepyyteet tässä kysymyksessä yhtyivät kansakokonaisuuden etuihin, johtuu siitä, että kansakokonaisuuden etu vaatii tervettä ja hyvinvoipaa talonpoikaistoa ja työväestöä.

E. U.

Nuoren toimittajan uni.

Kirjoittakaa jotakin suuresta vakoilujutusta!

Tämän määräyksen olin minä, nuori reportteri saanut toimituksen päälliköltä. Se oli kunniakas, mutta vaativa tehtävä. Enhän minä toki ole mikään Sherlock Holmes. Kääntyisinkö Esko Riekin puoleen? Mitäs hyötyä siitä olisi? Tiesinhän minä jo etukäteen, minkälaisen vastauksen saisin: »Asian ollessa tällä asteella ei E. K. katso voivansa mitään sanoa, se kun saattaisi helpoittaa erinäisille henkilöille jälkiensä peittämistä».

Istun ja mietin itseni niin väsyneeksi, että nukuin tuoliini. Ihan totisesti.

Noin viiden minuutin kuluttua kuitenkin taas heräsin, mutta hämmästykseksi huomasin olevani aivan toisessa, minulle tuntemattomassa huoneessa. Tuolinikin oli muuttunut vallan komeaksi »Laiskan linnaksi», ja huoneen toisessa päässä näin pitkän pöydän, jonka edessä seisoi pitkähkö, solakka mies, jonka kädessä oli pieni lasiputki, sellainen kuin käytetään kemiallisissa laboratorioissa. Valaistus oli verrattain niukka, ja tuo salaperäinen mies sitä paitsi seisoi selkä minuun päin käännettynä. Yhtäkkiä hän kääntyi ja tuli luokseni. Hän jäi eteeni seisomaan ja katsoi suoraan minuun. Hänellä oli terävät, mustat silmät, ja minusta tuntui aivan kuin olisi hänen katseensa läpäissyt koko minun olemukseni. Ja sitten yhtäkkiä selvisi minulle, että edessäni seisoi itse Sherlock Holmes.

— Hauskaa nähdä Teidät vaatimattomassa asunnossani, Herra Toimittaja, sanoi hän. Tuskinpa erehdyn, otaksuessani, että olette tullut tänne saadeksenne lisätietoja Moskovan tshekan tulipalojutusta?

— Kiitoksia paljon, Herra Holmes, vastasin minä, mutta itse asiassa toimistopäällikkö on antanut minulle määräyksen...

— kirjoittaa jotakin suuresta vakoilujutusta, vastasi kuuluisa etsivä hymyillen. Juuri sentähdenhän minä...

Katselin häntä hämmästyneenä, kun hän jatkoi:

— Teillähän oli hiljattain »Herää Suomessa» aivan oikea uutinen siitä, että Ranskasta oli lähetetty »teknikkoina» Neuvostolaan suuri joukko lentoupseereita, niiden saksalaisten teknikkojen tilalle, joiden poislähtö samasta maasta aivan joukolla herätti melkoista huomiota.

Minun täytyy tunnustaa, etten vielä jaksanut seurata kuuluisan etsivän ajatusten juoksua...

Hän taas hymyili ja kysyi:

— Tiedättekö, montako sotilasattasheaa oli viime vuoden alussa Neuvostolan Berliinin lähetystössä? Nähtävästi ette ole tulleet tätä tärkeää seikkaa ajatelleeksi. Niitä oli *seitsemäntoista*. Ja kuten tiedätte Saksan »Reichswehr» saa Versaillesin sopimuksen perustalla olla vain 100,000 miehen lukuinen. Montako sotilasattasheaa olisikaan tämän suhteen perustalla pitänyt olla esimerkiksi Neuvostolan Pariisin lähetystössä? Tiedättehän, ettei siinä ollut likimäärinkään niin monta.

— Anteeksi, Herra Holmes, mutta eihän tässä vakoilujutussa ole ollut sen enempää puhetta Berliinistä...

Holmes nauroi. — Tiedättekö, että espanjalainen eversti Macia, joka aivan näinä päivinä kuoli, kävi joka vuosi Tukholmassa?

— Tietääkseni on hiljattain löydetty vakoilijain jälkiä mm. myöskin Latviassa, mutta Espanjaan nähden en ole vielä kuullut että...

— vakoilijoilla olisi ollut tapana painattaa visiittikortilleen tiedoitus kunnioitettavasta ammatistaan, keskeytti Holmes minua hymyillen. Mutta sen verran Tekin tietänette, että niin Venäjän kuin Espanjankin vallankumoukset pantiin toimeen Parisin »Grant Orient» vapaamuurariloosista käsin. Ja että yhteys tämän »Grand Orientin» ja Tukholman looshien välillä ylläpidetään *Portugalin* kautta. Ja että Lenin, Trotski, y.m. olivat tämän »Grand Orientin» jäseniä, yhtä hyvin kuin monet entisen Venäjän »emigranttien» johtajatkin. Ja että Lenin, Trotski, niinkuin myöskin Puolan hallitsija Pilsudski oleskelivat maailmansodan aikana salassa Teidän maassanne.

— Mutta anteeksi, Herra Holmes...

— Olette aivan oikeassa, katkaisi Holmes puhettani, tulisi aivan liian pitkä kirjoitus, jos nyt selostettaisiin yleisölle kaikki nuo kulissientakaiset juonet, eikä kansa sitä kuitenkaan uskoisi, ennen kuin »Herää Suomi» on vielä pitemmän ajan kuluessa ennättänyt sitä valistaa. Kirjoittakaa siis tällä kertaa vain näin; — hän istuutui nojatuoliin, sytytti piippunsa palamaan, ajatteli hieman suljetuin silmin ja alkoi sitten hitaasti ja harkitsevasti sanella:

— Niin kauan kuin Saksassa istuivat vaikutusvaltaisimmissa paikoissa tuon »kansainvälisen» rodun pomot ja heidän »rappari»-ystävänsä ja veljensä, olivat, niinkuin yleisestikin on tunnettu, Berlinin ja Moskovan väliset suhteet varsin läheiset. Niin oli asian laita oikeastaan jo siitä kuuluisasta päivästä alkaen, kun Lenin ja Trotski pääsivät Saksan kautta matkustamaan Venäjälle hommailemaan bolshevikkivallankaappausta. Useimmissa Venäjän tehtaissa olivat toimimassa saksalaiset teknikot; ja kuka joutui käyttämään Berlinin ja Moskovan välistä lentoreittiä, saattoi havaita, että miltei kaikki matkustajat olivat saksalaisia. Berlinissä taas istui 17 neuvostolaista sotilasasiamiestä, sillä sotilaallinen vakoilu on sellainen asia, jonka tulee olla sotilasasioiden tuntijain johdon alaisena; ja itse asiassa eivät poliittiset edustukset — lähetystöt — sellaisinaan tietäneet paljon näitten sotilasattasheain hommista, niin että *tässä mielessä* voidaan katsoa olevan jonkun verran perääkin niiden vakuutuksista, etteivät tiedä mitään vakoilujutuista. Maantieteellisen asemansa kautta oli juuri Berliini sopivin paikka Neuvostolan sotilasvakoilun *keskukseksi*, senpätähden siellä oli niitä äijiä niin monta, sillä ne johtivat tästä keskuksesta käsin vakoilua muissakin maissa. Ja »kansainvälisen rodun» valta-aikana olivat *tässäkin mielessä* neuvostolais-saksalaiset suhteet varsin läheiset. Ne olivat monilla näkymättömillä langoilla yhteenkudottu toisiinsa.

— Tämä kudos olikin niin tiheäksi kudottu, ettei sitä voitu Neuvostolan taholta täysin katkaista, silloin kuin Saksa yhdellä voimakkaalla iskulla siirtyi uudelle »kolmannen valtakunnan» kanalle, ilman että montakaan langanpäätä olisi päässyt uuden Saksan hallituksen käsistä, silloin kun ne seitsemäntoista herraa saivat Berliinistä matkapassinsa, monien muidenkin neuvostovakoilijain ohella, jotka tähän aikaan sattuivat oleskelemaan »työkentällään» Länsi-Euroopassa. Näitten kotiin tultua lienee heitä odottanut melko »lämmin» vastaanotto, seurauksena siitä, etteivät olleet onnistuneet paremmin »lakaista jälkiänsä» ennen kotiinlähtöään. Taisipa tämä vastaanotto muodostua niinkin »lämpimäksi», ettei edes tshekan päämaja Moskovassa kestänyt niin korkeata tempperatuuria.

— Te näette siis, nuori ystäväni, — jatkoi Holmes, ja sytytti piippunsa uudelleen — että tässä asiassa on kaksi vastakkaista tekijää, paitsi itse Neuvostolaa: toisaalta nuo Neuvostolan päävastustajan, kolmannen valtakunnan johdon käsiin jääneet »langanpäät», ja toisaalta taas »kansainvälisten» ja heidän »veljesten» käsissä olevat »jälkien lakaisemisluudat». Näitten kahden tekijän välillä on nyt edelleenkin taistelu käynnissä kaikissa maissa — niinpä Teidänkin pienessä maassa, mikä kuitenkaan ei ole tässä suuressa jutussa mikään päälue. Johtopäätökset Te voinette itse tehdä siitä, minkä olen Teille nyt sanonut. — Palaako savuke? Tehkää hyvin.

Savuke oli *sangen* väkevä. Nukuin melkein heti tuoliini — ja heräsin omassa toimituksessani. Pistin uneni paperille ja näytin toimituksen päällikölle. Hän aikoi ensin lähettää kirjoitukseni »Psyykillisen tutkimuksen seuralle», mutta muutti sitten mielensä ja sanoi: annetaan mennä latomoon, saattavat ne psyykilliset herrat lukea tätä lehdestäkin, niin ehkä saamme täten uuden tilaajan.

Suomen Kansan Järjestö

JÄRJESTÖTOIMISTO ja KANSLIA
Helsinki, Etelämakasiinink. 6.

Puhelimet:

Järjestön johtaja, Toimiston päällikkö, Järjestönrahastaja	24 100
Lehtijaosto: kassa, ilmoitukset, tilaukset	34 793
toimitus	21 456
Arpajaistoimisto	33 156
Työtoimisto	24 100

HELSINGIN PIIRITOIMISTO, E. Makasiininkatu 6, puh. 24 100
Uudenmaan Piirikanslia E. Makasiinink. 6, puh. 24 100.
Turun aluekanslia Turku, Humalistonk. 11, puh. 3368
Mäntsälän alue Mäntsälä, Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue Karjaa, puh. 141.
Kuopion aluekanslia Kuopio, Puijonk. 15.
Vaasan I aluekanslia Korsholma, opett. Kull.
Vaasan 2 aluekanslia Vaasa, Vaasanpuistikko, Kerman
Viipurin aluekanslia Viipuri, Karjaportink. 14, Saarinen
Jyväskylän alue Jyväskylä, Emaus, puh. 231.

Herää 卐 Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänenkannattaja

Tilaushinnat:

1/1 v.	35:—
1/2 v.	20:—
1/4 v.	15:—
1 kk.	6:—
Irtonumeron hinta	1:—

Ilmoitushinnat:
Palstamm. tekstin jälkeen 1:-, tekstissä 1:20, määrätyllä paikalla 10% koroitus.

Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1934.
Suomal. Kirjall. Seuran Kirjapainon Oy.